

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 274

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

9 października 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 918/2012 z dnia 5 lipca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego w odniesieniu do definicji, obliczania pozycji krótkich netto, pokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, progów powodujących obowiązek zgłoszenia, progów płynności w odniesieniu do zawieszenia ograniczeń, znacznych spadków wartości instrumentów finansowych i wystąpienia niekorzystnych zdarzeń ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 919/2012 z dnia 5 lipca 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodę obliczania spadku wartości akcji płynnych i innych instrumentów finansowych ⁽¹⁾ 16
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 920/2012 z dnia 4 października 2012 r. zakazujące prowadzenia działalności połowowej przez taklowce pływające pod banderą Cypru lub zarejestrowane na Cyprze, prowadzące połowy tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantycznym, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym 18
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 921/2012 z dnia 8 października 2012 r. zmieniające po raz 179. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida 20
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 922/2012 z dnia 8 października 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 22

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2012/24/UE z dnia 8 października 2012 r. zmieniająca, w celu dostosowania jej przepisów technicznych, dyrektywę Rady 86/297/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wałów odbioru mocy w ciągnikach oraz ich zabezpieczenia ⁽¹⁾ 24

DECYZJE

2012/624/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 4 października 2012 r. w sprawie upoważnienia Węgier do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej 26

2012/625/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 4 października 2012 r. w sprawie mianowania do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego członka z Cypru 28

2012/626/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 4 października 2012 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów sześciu członków i pięciu zastępców członków z Rumunii 29

2012/627/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 5 października 2012 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Australii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾ 30

2012/628/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 5 października 2012 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Stanów Zjednoczonych Ameryki za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾ 32

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 918/2012

z dnia 5 lipca 2012 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego w odniesieniu do definicji, obliczania pozycji krótkich netto, pokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, progów powodujących obowiązek zgłoszenia, progów płynności w odniesieniu do zawieszenia ograniczeń, znacznych spadków wartości instrumentów finansowych i wystąpienia niekorzystnych zdarzeń

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 7, art. 4 ust. 2, art. 7 ust. 3, art. 13 ust. 4, art. 23 ust. 7 i art. 30,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 236/2012 nakłada pewne środki w odniesieniu do krótkiej sprzedaży i swapów ryzyka kredytowego. Art. 42 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 uprawnia Komisję do przyjęcia aktów delegowanych w celu uzupełnienia przepisów wspomnianego rozporządzenia zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Niniejszy akt delegowany uzupełnia i zmienia niektóre elementy inne niż istotne.
- (2) Przepisy niniejszego rozporządzenia są ze sobą ściśle powiązane, ponieważ progi powodujące obowiązek zgłoszenia i publikacji oraz określanie niepokrytych swapów ryzyka kredytowego zależą od definicji i metod obliczania pozycji krótkich, natomiast przepisy w sprawie znacznych spadków wartości instrumentów finansowych i płynności rynków długu państwowego oraz przepisy dotyczące określania niekorzystnych zdarzeń są ze sobą nierozdzielnie powiązane. W celu zapewnienia spójności między tymi przepisami dotyczącymi krótkiej sprzedaży, które powinny wejść w życie jednocześnie, wszystkie przepisy wymagane rozporządzeniem (UE) nr 236/2012 powinny zostać przyjęte w jednym rozporządzeniu.

- (3) Rozporządzenie (UE) nr 236/2012 zawiera niektóre definicje. Do celów jasności i pewności prawnej należy przyjąć przepisy uzupełniające w odniesieniu do definicji w art. 2 ust. 1, w szczególności precyzujące, kiedy osoba fizyczna lub prawna jest uznawana za właściciela instrumentu finansowego na potrzeby definicji krótkiej sprzedaży, oraz precyzujące, kiedy osoba fizyczna lub prawna „posiada” akcję lub instrument dłużny na potrzeby rozporządzenia (UE) nr 236/2012. Przepisy precyzujące mają zagwarantować, że rozporządzenie (UE) nr 236/2012 przyniesie zamierzone skutki w spójny sposób, pomimo zróżnicowanych podejść w przepisach państw członkowskich. W państwach członkowskich pojęcia własności i posiadania w odniesieniu do papierów wartościowych nie są obecnie zharmonizowane, zaś przepisy rozporządzenia (UE) nr 236/2012 mają dotyczyć jedynie krótkiej sprzedaży i pozostawać bez uszczerbku dla wszelkich wprowadzanych w przyszłości zmian prawnych, takich jak harmonizacja prawodawstwa.

- (4) Rozporządzenie (UE) nr 236/2012 nakłada na osoby fizyczne lub prawne posiadające lub zajmujące pozycje krótkie netto z tytułu akcji i długu państwowego ograniczenia i obowiązki, takie jak wymogi dotyczące zgłaszania i publikacji. Istnieje wiele sposobów posiadania i wyceniania pozycji długich i krótkich z tytułu akcji i długu państwowego. W celu zapewnienia spójnego podejścia i skuteczności pomiarów pozycji krótkich z tytułu akcji i długu państwowego konieczne jest zatem dalsze określenie metody obliczania pozycji krótkich netto. Przedmiotem krótkiej sprzedaży mogą być pojedyncze instrumenty lub koszyki długu państwowego, jest zatem konieczne określenie sposobu, w jaki krótkie sprzedaży dotyczące koszyków są uwzględniane w tych obliczeniach. W celu zapewnienia wiarygodnego podejścia do obliczania pozycji krótkich netto, konieczne jest, by podejście stosowane do określania pozycji długich było bardziej restrykcyjne niż podejście do określania pozycji krótkich z tytułu akcji. Ponieważ wartość

⁽¹⁾ Dz.U. L 86 z 24.3.2012, s. 1.

niektórych instrumentów finansowych zależy od zmian cen instrumentów bazowych, konieczne jest określenie, w jaki sposób należy to uwzględnić. Określono metodę dostosowaną o współczynnik delta, ponieważ jest to powszechnie przyjęta praktyka.

- (5) Pozycje krótkie netto są obliczane poprzez odniesienie do długich i krótkich pozycji posiadanych przez osoby fizyczne lub prawne. Pozycje długie i krótkie mogą jednak znajdować się w posiadaniu różnych podmiotów wchodzących w skład grupy lub w różnych funduszach zarządzanych przez zarządzającego funduszem. Znaczne pozycje krótkie netto mogą zostać ukryte przez podzielenie ich między podmioty wchodzące w skład grupy lub między różne fundusze. Aby ograniczyć omijanie przepisów oraz zagwarantować, że zgłaszanie i publikacja pozycji krótkich zapewnią dokładny i reprezentatywny obraz sytuacji, należy wprowadzić bardziej szczegółowe przepisy określające metodę obliczania pozycji krótkich netto dla podmiotów wchodzących w skład grupy oraz dla zarządzających funduszem. W celu zapewnienia skuteczności tych przepisów konieczne jest zdefiniowanie znaczenia strategii inwestycyjnej, tak by wyjaśnić, które pozycje krótkie podmiotów wchodzących w skład grupy oraz które pozycje krótkie funduszy powinny być łączone. Należy również zdefiniować pojęcie działalności zarządzania celem wyjaśnienia, które pozycje krótkie funduszy powinny być łączone. W celu zapewnienia dokonania zgłoszenia konieczne jest określenie, które podmioty wchodzące w skład grupy lub różnych funduszy są zobowiązane do przeprowadzenia obliczeń i dokonania zgłoszenia.
- (6) Rozporządzenie (UE) nr 236/2012 nakłada ograniczenia dotyczące zawierania niepokrytych transakcji na swapach ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, ale dopuszcza swapy ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego dla celów uzasadnionego zabezpieczenia. Możliwe jest zabezpieczenie szeregu różnych aktywów i zobowiązań przy użyciu swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, jednakże rozróżnienie między uzasadnionym zabezpieczeniem a spekulacją w wielu przypadkach może być trudne. Konieczne jest zatem szczegółowe i dodatkowe określenie przypadków, w których swap ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego może zostać uznany za pokryty. W przypadku gdy w spójny sposób należy określić ilościowy pomiar korelacji, należy stosować proste, powszechnie przyjęte i rozumiane środki, takie jak współczynnik korelacji liniowej, obliczony jako stosunek kowariancji dwóch zmiennych do wyniku ich standardowych odchyśleń. Dopasowanie aktywów i zobowiązań w celu stworzenia doskonałego zabezpieczenia jest w praktyce trudne ze względu na zróżnicowane charakterystyki poszczególnych aktywów i zobowiązań, jak również zmienność ich wartości. W rozporządzeniu (UE) nr 236/2012 wprowadzono wymóg proporcjonalnego podejścia do przyjmowanych środków i przy definiowaniu niepokrytych swapów ryzyka kredytowego, jest zatem konieczne, aby określić, w jaki sposób należy wprowadzać w życie to proporcjonalne podejście w odniesieniu do aktywów i zobowiązań zabezpieczonych pokrytym swapem ryzyka kredytowego. Ponieważ rozporządzenie (UE) nr 236/2012 nie określa konkretnego stopnia korelacji koniecznego w odniesieniu do pokrytej pozycji z tytułu

swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, konieczne jest doprecyzowanie, że korelacja ta powinna być znacząca.

- (7) Rozporządzenie (UE) nr 236/2012 wymaga, aby osoba fizyczna lub prawna, która posiada pozycję krótką netto z tytułu długu państwowego w wysokości przekraczającej pewien próg, zgłaszała te pozycje właściwemu organowi. Konieczne jest zatem właściwe określenie tego progu. Minimalne wartości, które nie miałyby znaczącego wpływu na odnośny rynek długu państwowego, nie powinny być objęte wymogiem zgłaszania, a przy wyznaczaniu wysokości progu należy uwzględnić między innymi płynność każdego rynku obligacji państwowych i wysokość niewykupionego długu państwowego, jak również cele tego środka.
- (8) Dane wymagane do obliczenia progów powodujących obowiązek zgłoszenia pozycji krótkich netto dotyczących wyemitowanego długu państwowego nie będą dostępne w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. W związku z tym, celem określenia podstawowego progu powodującego obowiązek zgłoszenia w dniu publikacji należy stosować dwa kryteria, tj. po pierwsze, łączną wartość niewykupionego wyemitowanego długu państwowego emitenta długu państwowego, a po drugie, istnienie płynnego rynku terminowego dla tego długu państwowego. Kiedy odpowiednie dane dotyczące wszystkich kryteriów będą dostępne, należy przyjąć skorygowane wysokości progów.
- (9) W przypadku gdy płynność na rynku długu państwowego spadnie poniżej pewnego progu, na potrzeby stymulowania płynności na tym rynku możliwe jest tymczasowe zawieszenie ograniczeń nakładanych na inwestorów dokonujących niepokrytej krótkiej sprzedaży długu państwowego. W przypadku znacznego spadku wartości instrumentu finansowego w systemie obrotu właściwe organy mogą zakazać lub ograniczyć krótką sprzedaż danego instrumentu finansowego lub w inny sposób ograniczyć transakcje na danym instrumencie. Istnieje wiele różnych instrumentów i konieczne jest określenie progów dla poszczególnych kategorii instrumentów finansowych, biorąc pod uwagę różnice między instrumentami i różne zmienności ich odpowiednich rynków.
- (10) W niniejszym rozporządzeniu nie określono progu dla znacznego spadku wartości ceny jednostki notowanego UCITS, ponieważ mimo że cena ta może podlegać znacznym wahaniom w systemie obrotu, podlega ona przepisowi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ⁽¹⁾, który utrzymuje ceny na poziomie zbliżonym do wartości aktywów netto UCITS. Nie określa się również żadnych innych progów dla znacznego spadku wartości instrumentów pochodnych innych niż te określone w niniejszym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32.

(11) W niniejszym rozporządzeniu doprecyzowano uprawnienia interwencyjne w odniesieniu do niekorzystnych zdarzeń lub okoliczności zarówno właściwych organów, jak i Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGIWP), ustanowionego i wykonującego swoje uprawnienia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽¹⁾. W celu zapewnienia spójnego podejścia, przy jednoczesnym umożliwieniu podejmowania odpowiednich działań, które należy podjąć w przypadku wystąpienia nieprzewidzianych niekorzystnych zdarzeń lub okoliczności, konieczny jest wykaz tych zdarzeń.

(12) Do celów pewności prawa konieczne jest, aby niniejsze rozporządzenie weszło w życie tego samego dnia, co rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 919/2012 ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanowiono szczegółowe przepisy uzupełniające następujące artykuły rozporządzenia (UE) nr 236/2012 w odniesieniu do:

- art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 w celu doprecyzowania definicji własności i krótkiej sprzedaży,
- art. 3 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 w celu doprecyzowania przypadków i metody obliczania pozycji krótkiej netto i definicji posiadania,
- art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 w celu doprecyzowania niepokrytych pozycje z tytułu swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego oraz metody obliczania w odniesieniu do grup i działalności zarządzania funduszem,
- art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 w celu doprecyzowania progu powodującego obowiązek zgłoszenia w odniesieniu do znaczących pozycji krótkich z tytułu długu państwowego,
- art. 13 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 w celu doprecyzowania progu płynności powodującego zawieszenie ograniczeń dotyczących krótkiej sprzedaży długu państwowego,
- art. 23 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 w celu doprecyzowania pojęcia znacznych spadków wartości instrumentów finansowych innych niż akcje płynne,

— art. 30 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 w celu doprecyzowania kryteriów i czynników, które należy wziąć pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o przypadkach, w których występują niekorzystne zdarzenia lub okoliczności, o których mowa w art. 18–21 i w art. 27, oraz zagrożenia, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 236/2012.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „grupa” oznacza podmioty prawne, które są przedsiębiorstwami kontrolowanymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, oraz pojedynczą osobę fizyczną lub prawną kontrolującą takie przedsiębiorstwo;
- b) „emitent ponadnarodowy” oznacza emitenta w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. d) ppkt (i), (iv), (v) oraz (vi) rozporządzenia (UE) nr 236/2012.

ROZDZIAŁ II

DODATKOWE DOPRECYZOWANIE DEFINICJI ZGODNIE Z ART. 2 UST. 2 I ART. 3 UST. 7 LIT. a)

Artykuł 3

Doprecyzowanie terminu „własność” oraz zdefiniowanie krótkiej sprzedaży

1. Na potrzeby definicji krótkiej sprzedaży decyzję o tym, czy osoba fizyczna lub prawna jest uznawana za właściciela instrumentu finansowego, gdy istnieje własność prawna lub faktyczna tego instrumentu finansowego, podejmuje się, w stosownym przypadku, zgodnie z przepisami obowiązującymi w odniesieniu do danej krótkiej sprzedaży danej akcji lub danego instrumentu dłużnego. W przypadku gdy osoby fizyczne lub prawne są właścicielami faktycznymi akcji lub instrumentu dłużnego, dana akcja lub dany instrument dłużny uznawane są za własność ostatecznego właściciela faktycznego, w tym jeżeli akcja lub instrument dłużny znajdują się w posiadaniu powiernika. Do celów niniejszego artykułu właścicielem faktycznym jest inwestor, który podejmuje ryzyko ekonomiczne związane z zakupem instrumentu finansowego.

2. Na potrzeby art. 2 ust. 1 lit. b) ppkt (i), (ii) oraz (iii) rozporządzenia (UE) nr 236/2012, „krótka sprzedaż” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 236/2012, nie obejmuje:

- a) sprzedaży instrumentów finansowych, które zostały przeniesione na mocy umowy pożyczki papierów wartościowych lub umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu papierów wartościowych, pod warunkiem że papiery wartościowe zostaną zwrócone lub przenoszący zażąda zwrotu papierów wartościowych, tak aby możliwe było dokonanie rozrachunku w odpowiednim terminie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

⁽²⁾ Zob. s. 16 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

- b) sprzedaży instrumentu finansowego przez osobę fizyczną lub prawną, która nabyła instrument finansowy przed sprzedażą, ale nie przyjęła dostawy tego instrumentu finansowego w momencie sprzedaży, pod warunkiem że instrument finansowy będzie dostarczony w odpowiednim czasie, tak aby możliwe było dokonanie rozrachunku w odpowiednim terminie;
- c) sprzedaży instrumentu finansowego przez osobę fizyczną lub prawną, która wykonała opcję lub podobne roszczenie na tym instrumencie finansowym, pod warunkiem że instrument finansowy będzie dostarczony w odpowiednim czasie, tak aby możliwe było dokonanie rozrachunku w odpowiednim terminie.

Artykuł 4

Posiadanie

Na potrzeby art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 236/2012 w następujących przypadkach, uznaje się, że osoba fizyczna lub prawna posiada akcję lub instrument dłużny:

- a) osoba fizyczna lub prawna jest właścicielem akcji lub instrumentu dłużnego zgodnie z art. 3 ust. 1;
- b) zgodnie z przepisami obowiązującymi w odniesieniu do danej sprzedaży istnieje wymagalne roszczenie do przeniesienia na osobę fizyczną lub prawną prawa własności do akcji lub instrumentu dłużnego.

ROZDZIAŁ III

POZYCJE KRÓTKIE NETTO ZGODNIE Z ART. 3 UST. 7 LIT. b)

Artykuł 5

Pozycje krótkie netto z tytułu akcji – pozycje długie

1. Posiadanie akcji w pozycji długiej w koszyku akcji jest również uwzględniane w odniesieniu do tej akcji w zakresie, w jakim akcja ta jest reprezentowana we wspomnianym koszyku.

2. Wszelka ekspozycja poprzez instrument finansowy inny niż akcja, przynoszący korzyść finansową w przypadku wzrostu ceny danej akcji, jak określono w art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 236/2012, oznacza wszelką ekspozycję na kapitał podstawowy za pośrednictwem jednego lub kilku instrumentów wymienionych w załączniku I część 1.

Ekspozycja, o której mowa w akapicie pierwszym, zależy od wartości akcji, w odniesieniu do której musi być obliczona pozycja krótka netto, i przynosi korzyść finansową w przypadku wzrostu ceny lub wartości danej akcji.

Artykuł 6

Pozycje krótkie netto z tytułu akcji – pozycje krótkie

1. Krótka sprzedaż akcji poprzez krótką sprzedaż koszyka akcji jest również uwzględniana w odniesieniu do danej akcji w zakresie, w jakim dana akcja jest reprezentowana we wspomnianym koszyku.

2. Na potrzeby art. 3 ust. 1 lit. a) i art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 236/2012, jeśli pozycja z tytułu instrumentu finansowego, w tym instrumentów finansowych wymienionych w załączniku I część 1, przynosi korzyść finansową w przypadku spadku ceny lub wartości danej akcji, pozycja ta uwzględniana jest przy obliczaniu pozycji krótkiej.

Artykuł 7

Pozycje krótkie netto z tytułu akcji – uwagi ogólne

Do celów pozycji krótkich netto, o których mowa w art. 5 i 6, uwzględniane są następujące kryteria:

- a) nieistotne jest, czy uzgodniono rozrachunek pieniężny czy dostawę fizyczną aktywów bazowych;
- b) pozycje krótkie z tytułu instrumentów finansowych, stanowiących podstawę do roszczenia w stosunku do niewyemitowanych akcji, praw do subskrypcji, obligacji zamiennych i innych porównywalnych instrumentów, nie są uznawane za pozycje krótkie przy obliczaniu pozycji krótkiej netto.

Artykuł 8

Pozycja krótka netto z tytułu długu państwowego – pozycje długie

1. Na potrzeby niniejszego artykułu oraz załącznika II wycena oznacza rentowność lub – w przypadku braku rentowności w odniesieniu do jednego z odnośnych aktywów lub zobowiązań, bądź też jeżeli rentowność jest niewłaściwym wskaźnikiem porównawczym między odnośnymi aktywami lub zobowiązaniami – oznacza cenę. Posiadanie instrumentu długu państwowego poprzez pozycję długą w koszyku instrumentów długu państwowego różnych emitentów długu państwowego w odniesieniu do danego długu państwowego jest również uwzględniane w zakresie, w jakim dany dług państwowy jest reprezentowany w danym koszyku.

2. Na potrzeby art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 236/2012 wszelka ekspozycja z tytułu instrumentu finansowego innego niż dług państwowy, która przynosi korzyść finansową w przypadku wzrostu ceny długu państwowego, oznacza wszelką ekspozycję z tytułu jednego lub kilku instrumentów wymienionych w załączniku I część 2, pod warunkiem że ich wartość zależy od wartości długu państwowego, w odniesieniu do którego musi być obliczana pozycja krótka netto i który przynosi korzyść finansową w przypadku wzrostu ceny lub wartości długu państwowego.

3. Wszystkie posiadane netto długi państwowe emitenta długu państwowego, blisko skorelowane z wyceną długu państwowego w jakiegokolwiek pozycji krótkiej, uwzględniane są przy obliczaniu pozycji długiej, pod warunkiem że są one blisko skorelowane zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 oraz z ust. 4 i 5. Instrumenty długu państwowego emitentów spoza Unii nie są uwzględniane.

4. W odniesieniu do aktywów posiadających cenę na płynnym rynku bliska korelacja wyceny instrumentu dłużnego innego emitenta długu państwowego oraz wyceny długu danego emitenta długu państwowego mierzona jest na podstawie informacji historycznych z wykorzystaniem dziennych łącznych danych ważonych za okres 12 miesięcy poprzedzających pozycję z tytułu długu państwowego. W przypadku aktywów, dla których nie ma płynnego rynku lub w przypadku których okres notowania cen jest krótszy niż 12 miesięcy, stosuje się odpowiedni wskaźnik zastępczy o podobnym okresie trwania.

5. Na potrzeby art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 instrument dłużny oraz wyemitowany dług państwowy uznawane są za blisko skorelowane, w przypadku gdy współczynnik korelacji liniowej wynosi co najmniej 80 % między wyceną instrumentu dłużnego innego emitenta długu państwowego i wyceną danego długu państwowego w odnośnym okresie.

6. Jeżeli następnie pozycja przestaje być blisko skorelowana w odniesieniu do okresu 12 miesięcy, wówczas dług państwowy wcześniej blisko skorelowanego emitenta długu państwowego nie jest już uwzględniany przy obliczaniu pozycji długiej. Jeżeli jednak nastąpił tymczasowy spadek poziomu korelacji długu państwowego przez okres nie więcej niż 3 miesiące poniżej poziomu określonego w ust. 4, nie uznaje się, że pozycja przestała być blisko skorelowana, pod warunkiem że współczynnik korelacji wynosi co najmniej 60 % w ciągu tego trzymiesięcznego okresu.

7. Przy obliczaniu pozycji krótkich netto nieistotne jest, czy uzgodniono rozrachunek pieniężny czy dostawę fizyczną aktywów bazowych.

Artykuł 9

Pozycje krótkie netto z tytułu długu państwowego – pozycje krótkie

1. Krótka sprzedaż długu państwowego poprzez sprzedaż koszyka długu państwowego jest również uwzględniana w odniesieniu do danego długu państwowego w zakresie, w jakim dany dług państwowy jest reprezentowany we wspomnianym koszyku.

2. Na potrzeby art. 3 ust. 1 lit. a) i art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 w przypadku gdy pozycja z tytułu instrumentu finansowego, w tym instrumentów finansowych wymienionych w art. 8 ust. 2, przynosi korzyść finansową w przypadku spadku ceny lub wartości danego długu państwowego, pozycja ta uwzględniana jest przy obliczaniu pozycji krótkiej.

3. Wszelkie swapy ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego odnoszące się do emitenta długu państwowego uwzględniane są przy obliczaniu pozycji krótkich netto z tytułu danego długu państwowego. Sprzedaż swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego uznaje się za pozycję długą, natomiast nabywanie swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego uznaje się za pozycję krótką.

4. Jeżeli swap ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego zabezpiecza przed ryzykiem innym niż odnośny dług państwowy, wartości zabezpieczanego ryzyka nie można traktować jako pozycji długiej do celów obliczania, czy osoba fizyczna lub prawna ma pozycję krótką netto w wyemitowanym długu państwowym emitenta długu państwowego.

5. Przy obliczaniu pozycji krótkich netto nieistotne jest, czy uzgodniono rozrachunek pieniężny czy dostawę fizyczną aktywów bazowych.

Artykuł 10

Metoda obliczania pozycji krótkich netto w odniesieniu do akcji

1. Do celów obliczania pozycji krótkiej netto z tytułu akcji zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 r. stosuje się model dostosowany o współczynnik delta dla akcji określony w załączniku II.

2. Osoby fizyczne lub prawne, przeprowadzając wszelkie obliczenia pozycji długiej i krótkiej w odniesieniu do tych samych akcji, stosują te same metody.

3. Obliczając pozycje krótkie netto, uwzględnia się transakcje na wszystkich instrumentach finansowych, zarówno w ramach systemów obrotu, jak i poza nimi, które to transakcje przynoszą korzyść finansową w przypadku zmiany ceny lub wartości akcji.

Artykuł 11

Obliczanie pozycji krótkich netto z tytułu długu państwowego

1. Na potrzeby art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 r. pozycje krótkie netto z tytułu długu państwowego oblicza się, uwzględniając transakcje na wszystkich instrumentach finansowych, które przynoszą korzyść finansową w przypadku zmiany cen lub rentowności długu państwowego. W tym celu stosuje się model dostosowany o współczynnik delta dla długu państwowego określony w załączniku II.

2. Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 pozycje oblicza się dla każdego emitenta długu państwowego, w odniesieniu do którego osoba fizyczna lub prawna posiada pozycję krótką.

ROZDZIAŁ IV

POZYCJE KRÓTKIE NETTO Z TYTUŁU FUNDUSZY LUB GRUP ZGODNIE Z ART. 3 UST. 7 LIT. c)

Artykuł 12

Metoda obliczania pozycji w odniesieniu do działalności zarządzania związanej z kilkoma funduszami lub zarządzanymi portfelami

1. Obliczenia pozycji krótkiej netto w odniesieniu do danego emitenta dokonuje się zgodnie z art. 3 ust. 7 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 236/2012 dla każdego z poszczególnych funduszy, niezależnie od jego formy prawnej, i dla każdego zarządzanego portfela.

2. Do celów art. 12 i 13 stosuje się następujące definicje:

a) „strategia inwestycyjna” oznacza strategię, realizowaną przez podmiot zarządzający w odniesieniu do konkretnego emitenta, która ma na celu uzyskanie pozycji krótkiej netto lub pozycji długiej netto poprzez dokonywanie transakcji na różnych instrumentach finansowych wyemitowanych przez danego emitenta lub związanych z danym emitentem;

b) „działalność zarządzania” oznacza zarządzanie funduszami, niezależnie od ich formy prawnej, i zarządzanie portfelem zgodnie z upoważnieniem inwestora na zasadzie uznaniowej i indywidualnej, w przypadku gdy portfele te obejmują jeden lub większą liczbę instrumentów finansowych;

c) „podmiot zarządzający” oznacza osobę prawną lub podmiot prawny, w tym oddział, dział lub departament, który zarządza na zasadzie uznaniowej funduszami lub portfelami zgodnie z upoważnieniem.

3. Podmiot zarządzający łączy pozycje krótkie netto funduszy i portfeli, którymi zarządza i w odniesieniu do których realizowana jest ta sama strategia inwestycyjna w odniesieniu do danego emitenta.

4. Przy zastosowaniu metody opisanej powyżej, podmiot zarządzający:

a) uwzględni pozycje funduszy i portfeli, zarządzanie którymi zostało mu powierzzone przez stronę trzecią;

b) wyklucza pozycje funduszy i portfeli, zarządzanie którymi powierzył on stronie trzeciej.

Podmiot zarządzający zgłasza i – jeżeli jest to wymagane – ujawnia pozycję krótką netto wynikającą z ust. 3 i 4, kiedy osiągnie lub przekroczy odpowiedni próg powodujący obowiązek zgłoszenia lub ujawnienia zgodnie z art. 5–11 rozporządzenia (UE) nr 236/2012.

5. W przypadku gdy jeden podmiot prawny prowadzi działalność zarządzania wraz z inną działalnością niepolegającą na zarządzaniu, stosuje metodę opisaną w ust. 1–3 wyłącznie w odniesieniu do swojej działalności zarządzania oraz zgłasza i ujawnia wynikające z zastosowania tej metody pozycje krótkie netto.

6. W odniesieniu do działalności niepolegającej na zarządzaniu, która prowadzi do posiadania przez dany podmiot na jego własny rachunek pozycji krótkich, dany podmiot prawny dokonuje obliczenia pozycji krótkiej netto w odniesieniu do danego emitenta zgodnie z art. 3 ust. 7 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 236/2012 oraz zgłasza i ujawnia wynikające z zastosowania tej metody pozycje krótkie netto.

Artykuł 13

Metoda obliczania pozycji w przypadku podmiotów prawnych wchodzących w skład grupy, które mają długie lub krótkie pozycje w odniesieniu do danego emitenta

1. Obliczenia pozycji krótkiej netto dokonuje się zgodnie z art. 3 ust. 7 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 236/2012 w odniesieniu do każdego podmiotu prawnego wchodzącego w skład grupy. Odpowiedni podmiot prawny lub w jego imieniu grupa, do której należy, zgłasza i ujawnia pozycję krótką netto w odniesieniu do konkretnego emitenta, kiedy osiągnie lub przekroczy ona odpowiedni próg powodujący

obowiązek zgłoszenia lub ujawnienia. Jeżeli jeden lub więcej podmiotów prawnych wchodzących w skład grupy jest podmiotem zarządzającym, stosują one metodę opisaną w art. 12 ust. 1–4 w odniesieniu do działalności zarządzania funduszem i portfelem.

2. Pozycje krótkie i długie netto wszystkich podmiotów prawnych wchodzących w skład grupy łączy się i kompensuje, z wyjątkiem pozycji podmiotów zarządzających, które prowadzą działalność zarządzania. Grupa zgłasza i – w stosownych przypadkach – ujawnia pozycję krótką netto w odniesieniu do danego emitenta, kiedy osiągnie lub przekroczy odpowiedni próg powodujący obowiązek zgłoszenia lub ujawnienia.

3. W przypadku gdy pozycja krótka netto osiąga lub przekracza próg powodujący obowiązek zgłoszenia zgodnie z art. 5 lub ujawnienia zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 r., podmiot prawny wchodzący w skład grupy zgłasza i ujawnia zgodnie z art. 5–11 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 r. pozycję krótką netto w odniesieniu do danego emitenta, obliczoną zgodnie z ust. 1, pod warunkiem że żadna pozycja krótka netto na poziomie grupy obliczona zgodnie z ust. 2 nie osiąga ani nie przekracza progu powodującego obowiązek zgłoszenia lub ujawnienia. Podmiot prawny wyznaczony w tym celu zgłasza i – w stosownym przypadku – ujawnia pozycję krótką netto na poziomie grupy w odniesieniu do danego emitenta, obliczoną zgodnie z ust. 2, w przypadku gdy:

(i) żaden podmiot prawny wchodzący w skład grupy nie osiągnął ani nie przekroczył żadnego progu powodującego obowiązek zgłoszenia lub ujawnienia;

(ii) próg powodujący obowiązek zgłoszenia lub ujawnienia został osiągnięty lub przekroczony jednocześnie przez samą grupę i jakiegokolwiek z podmiotów prawnych wchodzących w skład tej grupy.

ROZDZIAŁ V

POKRYTE SWAPY RYZYKA KREDYTOWEGO ZGODNIE Z ART. 4 UST. 2

Artykuł 14

Przypadki niebędące niepokrytymi pozycjami z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego

1. W następujących przypadkach pozycja z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego nie jest uznawana za pozycję niepokrytą zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 236/2012:

a) w odniesieniu do zabezpieczeń na potrzeby art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 236/2012 swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego nie uznaje się za pozycję niepokrytą zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 i służy on jako zabezpieczenie przed ryzykiem spadku wartości aktywów lub zobowiązań skorelowanych z ryzykiem obniżenia wartości długu państwowego, do którego odnosi się swap ryzyka kredytowego i w przypadku gdy te aktywa lub zobowiązania odnoszą się do podmiotów sektora publicznego lub prywatnego w tym samym państwie członkowskim;

b) pozycji z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, w której aktywa lub zobowiązania odnoszą się do podmiotów sektora publicznego lub prywatnego w tym samym państwie członkowskim co emitent długu państwowego, do którego odnosi się swap ryzyka kredytowego, nie uznaje się za niepokrytą zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 236/2012, w przypadku gdy pozycja ta:

(i) odnosi się do państwa członkowskiego, w tym ministerstwa, agencji lub spółki celowej danego państwa członkowskiego lub – w przypadku państwa członkowskiego będącego państwem federalnym – jednego z członków wchodzących w skład federacji;

(ii) służy zabezpieczeniu jakichkolwiek aktywów lub zobowiązań spełniających warunki badania korelacji określonego w art. 18;

c) pozycji z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, w przypadku gdy aktywa i zobowiązania odnoszą się do emitenta długu państwowego, a emitent długu państwowego, do którego odnosi się swap ryzyka kredytowego, jest gwarantem lub akcjonariuszem, nie uznaje się za niepokrytą zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 236/2012, w przypadku gdy pozycja ta:

(i) odnosi się do państwa członkowskiego;

(ii) służy zabezpieczeniu jakichkolwiek aktywów lub zobowiązań spełniających warunki badania korelacji określonego w art. 18.

2. Na potrzeby ust. 1 lit. a) istnieje korelacja pomiędzy wartością zabezpieczanych aktywów lub zobowiązań oraz wartością związanego z nimi długu państwowego, zgodnie z w art. 18.

Artykuł 15

Przypadki niebędące niepokrytymi pozycjami z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, w których dłużnik posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę w więcej niż jednym państwie członkowskim bądź którego aktywa lub zobowiązania znajdują się w więcej niż jednym państwie członkowskim

1. Pozycja z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego nie jest uznawana za pozycję niepokrytą zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 236/2012, jeżeli dłużnik lub kontrahent w odniesieniu do aktywów lub zobowiązań posiada miejsce zamieszkania lub siedzibę w więcej niż jednym państwie członkowskim oraz pod warunkiem że w każdym przypadku spełnione są warunki określone w badaniu korelacji określonym w art. 18 niniejszego rozporządzenia:

a) w przypadku gdy spółka dominująca posiada siedzibę w jednym państwie członkowskim, a spółka zależna w innym państwie członkowskim, zaś pożyczka została dokonana na rzecz jednostki zależnej. Jeżeli istnieje wyraźne lub dorozumiane wsparcie jakości kredytowej spółki zależnej przez spółkę dominującą, dopuszcza się zakup swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego raczej w państwie członkowskim jednostki dominującej, niż w państwie członkowskim jednostki zależnej;

b) w przypadku gdy dominująca spółka holdingowa jest właścicielem lub kontroluje spółkę zależną prowadzącą działalność w innym państwie członkowskim. Jeżeli spółka dominująca jest emitentem obligacji, ale właścicielem zabezpieczanych aktywów i przychodów jest jednostka zależna, dopuszcza się zakup swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego odnoszących się do państwa członkowskiego jednostki zależnej;

c) w celu zabezpieczenia ekspozycji wobec spółki w jednym państwie członkowskim, która zainwestowała w dług państwowy drugiego państwa członkowskiego w takim zakresie, że spółka ta byłaby w znacznym stopniu dotknięta w przypadku znacznego spadku wartości długu państwowego drugiego państwa członkowskiego, pod warunkiem że spółka ta posiada siedzibę w obydwu państwach członkowskich. Jeżeli korelacja pomiędzy tym ryzykiem i długiem drugiego państwa członkowskiego jest większa od korelacji pomiędzy tym ryzykiem i długiem państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba spółki, dopuszcza się zakup swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego w odniesieniu do drugiego państwa członkowskiego.

2. Pod warunkiem że w każdym przypadku spełnione są warunki określone w badaniu korelacji określonym w art. 18 niniejszego rozporządzenia pozycja z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego nie jest uznawana za pozycję niepokrytą zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 w następujących przypadkach:

a) w przypadku gdy dłużnik lub kontrahent w odniesieniu do zabezpieczonego aktywów lub zobowiązań jest spółką, która prowadzi działalność na terenie całej Unii lub w przypadku gdy zabezpieczona ekspozycja jest związana z Unią lub państwami członkowskimi, których walutą jest euro, dopuszcza się zabezpieczenie ekspozycji odpowiednim indeksem europejskim lub strefy euro poprzez swapy ryzyka kredytowego z tytułu obligacji państwowych;

b) w przypadku gdy kontrahentem w odniesieniu do zabezpieczonego aktywów lub zobowiązań jest emitent ponadnarodowy, dopuszcza się zabezpieczenia ryzyka kontrahenta poprzez odpowiednio wybrany koszyk swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego odnoszącego się do gwarantów lub udziałowców tego podmiotu.

Artykuł 16

Uzasadnienie niepokrytych pozycji z tytułu swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego

Osoba fizyczna lub prawna zajmująca pozycję z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, na wniosek właściwego organu:

a) informuje właściwy organ, który z przypadków określonych w art. 15 miał miejsce w momencie zajęcia pozycji;

b) wykazuje temu właściwemu organowi zgodność z badaniem korelacji określonym w art. 18 oraz z wymogami proporcjonalności określonymi w art. 19 w odniesieniu do tej pozycji z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego w każdym momencie posiadania tego swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego.

Artykuł 17

Zabezpieczone aktywa i zobowiązania

Jeżeli warunki określone w art. 15 i 18 oraz w rozporządzeniu (UE) nr 236/2012 są spełnione, to w następujących przypadkach aktywa i zobowiązania mogą być zabezpieczone poprzez pozycję z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego:

- a) pozycja długa z tytułu długu państwowego danego emitenta;
- b) wszelkie pozycje lub portfele stosowane w kontekście zabezpieczenia ekspozycji wobec emitenta długu państwowego, do którego odnosi się swap ryzyka kredytowego;
- c) wszelkie aktywa lub zobowiązania odnoszące się do jednostek sektora publicznego w państwie członkowskim, do którego długu państwowego odnosi się swap ryzyka kredytowego. Obejmuje to ekspozycje wobec administracji centralnej, regionalnej i lokalnej, jednostek sektora publicznego, a także wszelkie ekspozycje gwarantowane przez dowolną wymienioną jednostkę i może obejmować kontrakty finansowe, portfel aktywów lub zobowiązań finansowych, a także transakcje dotyczące stóp procentowych lub swapów walutowych, w przypadku których swap ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego wykorzystywany jest jako narzędzie zarządzania ryzykiem kontrahenta celem zabezpieczenia ekspozycji wobec umów finansowych i umów w obszarze handlu zagranicznego;
- d) ekspozycje wobec jednostek sektora prywatnego mających siedzibę w państwie członkowskim, do którego odnosi się swap ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego. Wymienione ekspozycje obejmują między innymi pożyczki, ryzyko kredytowe kontrahenta (w tym potencjalną ekspozycję w przypadku, gdy do takiej ekspozycji wymagany jest kapitał regulacyjny), należności i gwarancje. Takie aktywa i zobowiązania obejmują między innymi kontrakty finansowe, portfel aktywów lub zobowiązań finansowych, transakcje dotyczące stóp procentowych lub swapów walutowych, w odniesieniu do których swap ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego wykorzystywany jest jako narzędzie zarządzania ryzykiem kontrahenta celem zabezpieczenia ekspozycji z tytułu umów finansowych i ekspozycji z tytułu finansowania handlu;
- e) wszelkie pośrednie ekspozycje wobec dowolnego z wymienionych powyżej podmiotów, uzyskane za pośrednictwem ekspozycji wobec indeksów, funduszy lub spółek celowych.

Artykuł 18

Badanie korelacji

1. Warunki badania korelacji, o którym mowa w niniejszym rozdziale, muszą zostać spełnione w następujących przypadkach:

- a) warunki badania korelacji ilościowej są spełnione poprzez wykazanie współczynnika korelacji liniowej wynoszącego co najmniej 70 % pomiędzy ceną aktywów lub zobowiązań i ceną długu państwowego obliczoną na podstawie informacji historycznych dotyczących dni handlowych w okresie co najmniej 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających datę zajęcia pozycji z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego;

- b) warunki badania korelacji jakościowej są spełnione poprzez wykazanie znaczącej korelacji, co oznacza korelację opartą na właściwych danych i niebędącą dowodem jedynie tymczasowej zależności. Korelacja obliczana jest na podstawie informacji historycznych dotyczących dni handlowych w okresie 12 miesięcy przed zajęciem pozycji z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, ważonych w stosunku do najbardziej aktualnych danych. Inne ramy czasowe stosuje się, jeżeli zostanie wykazane, że warunki panujące w tym okresie były podobne do tych panujących w okresie, w którym ma zostać przyjęta pozycja z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego lub do tych, które mogą się pojawić w okresie zabezpieczania ekspozycji. W przypadku aktywów, na które nie ma ceny płynnego rynku lub w przypadku których nie ma wystarczającego okresu notowania cen, stosuje się odpowiedni wskaźnik zastępczy.

2. Warunki badania korelacji określone w ust. 1 uznaje się za spełnione, jeżeli można wykazać, że:

- a) zabezpieczana ekspozycja odnosi się do przedsiębiorstwa, które jest własnością emitenta długu państwowego lub w którym emitent długu państwowego jest właścicielem większości kapitału podstawowego z prawem głosu, bądź też którego dłużni są gwarantowane przez emitenta długu państwowego;
- b) zabezpieczana ekspozycja odnosi się do administracji regionalnej, lokalnej lub gminnej państwa członkowskiego;
- c) zabezpieczana ekspozycja odnosi się do przedsiębiorstw, których przepływy pieniężne zależą w znacznej mierze od umów z emitentem długu państwowego lub projektu, który jest finansowany lub w znacznej mierze finansowany lub zawarty przez emitenta długu państwowego, takiego jak na przykład projekt infrastrukturalny.

3. Zainteresowana strona na wniosek właściwego organu wykazuje, czy warunki badania korelacji zostały spełnione w momencie przyjęcia pozycji z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego.

Artykuł 19

Proporcjonalność

1. Przy rozstrzyganiu, czy wielkość pozycji z tytułu swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego jest proporcjonalna do wielkości zabezpieczonych ekspozycji, jeżeli nie jest możliwe doskonałe zabezpieczenie, nie jest wymagane idealne dopasowanie i dozwolona jest ograniczona nadwyżka zgodnie z ust. 2. Odpowiednia strona na wniosek właściwego organu uzasadnia, dlaczego idealne dopasowanie nie było możliwe.

2. W przypadku gdy jest to uzasadnione przez charakter zabezpieczanych aktywów i zobowiązań oraz ich stosunek do wartości zobowiązań emitenta długu państwowego, które są objęte zakresem swapu ryzyka kredytowego, dana wartość ekspozycji może być zabezpieczona przez większą wartość swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego. Jest to jednakże dopuszczalne jedynie w sytuacji, gdy wykazano, że większa wartość swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu

państwowego jest konieczna, aby pokryć odpowiednią część ryzyka związanego z portfelem referencyjnym, biorąc pod uwagę następujące czynniki:

- a) wielkość pozycji nominalnej;
- b) stosunek wrażliwości ekspozycji do zobowiązań emitenta długu państwowego, objętych zakresem swapu ryzyka kredytowego;
- c) czy przyjęta strategia zabezpieczająca jest dynamiczna czy statyczna.

3. Obowiązkiem posiadacza pozycji jest zagwarantowanie, że jego pozycja z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego pozostanie w każdym momencie proporcjonalna oraz że czas jej trwania zostanie dostosowany w największym możliwie zakresie, z uwzględnieniem konwencji i płynności rynku, do czasu trwania zabezpieczanej ekspozycji lub do okresu, w którym dana osoba ma zamiar posiadać narażenie. Jeżeli ekspozycje zabezpieczane pozycją z tytułu swapu ryzyka kredytowego są likwidowane lub umarzane, konieczne jest ich zastąpienie równoważnymi ekspozycjami lub ograniczenie lub zbycie w inny sposób pozycji z tytułu swapu ryzyka kredytowego.

4. Jeżeli w momencie jej zajęcia pozycja z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego była pokryta, nie uznaje się, że staje się ona niepokryta, w przypadku gdy jedynym powodem tej sytuacji są wahania wartości rynkowej zabezpieczonych ekspozycji lub wartości swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego.

5. W każdym przypadku, jeżeli strony zgodzą się uznać pozycję z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego jako konsekwencję swoich zobowiązań jako członków partnera centralnego, który rozlicza transakcje na swapach ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, oraz jako wynik zastosowania zasad tego partnera centralnego, taka pozycja uznana jest za niezamierzoną i nie jest uznana za pozycję zajętą przez tę daną stronę, a zatem nie jest uznana za niepokrytą zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 236/2012.

Artykuł 20

Metoda obliczania niepokrytych pozycji z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego

1. Obliczając pozycję osoby fizycznej lub prawnej z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, uwzględnia się jej pozycję netto.
2. Obliczając wartość kwalifikującego się ryzyka zabezpieczonego lub które ma być zabezpieczone swapem ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, dokonuje się rozróżnienia między statycznymi i dynamicznymi strategiami hedgingowymi. W przypadku zabezpieczenia statycznego, np. w formie bezpośredniej ekspozycji wobec organów państwowych lub sektora publicznego w danym państwie, pomiar opiera się na pomiarze ryzyka straty w przypadku niewypłacalności podmiotu, którego dotyczy ekspozycja posiadacza pozycji. Uzyskana w ten sposób wartość jest następnie porównywana z wartością referencyjną netto pozycji z tytułu swapu ryzyka kredytowego.

3. Obliczenia wartości ryzyka skorygowanego o wartość rynkową, dla którego wymagana jest dynamiczna strategia hedgingowa, należy przeprowadzić raczej na podstawie skorygowanego ryzyka, a nie na podstawie wartości referencyjnej, biorąc pod uwagę stopień, w którym ekspozycja może ulec zwiększeniu lub zmniejszeniu w czasie jej trwania i względne zmienności zabezpieczanych aktywów i zobowiązań oraz odnośny dług państwowy. Dostosowanie o współczynnik beta jest stosowane w przypadku aktywów lub zobowiązań, dla których wykorzystywana jako zabezpieczenie pozycja z tytułu swapu ryzyka kredytowego różni się od odnośnego aktywów swapu ryzyka kredytowego.

4. Pośrednie ekspozycje na ryzyko, na przykład poprzez indeksy, fundusze, spółki celowe, oraz na pozycje z tytułu swapów ryzyka kredytowego, są uwzględniane proporcjonalnie do zakresu, w jakim odnośne aktywa, zobowiązania lub swapy ryzyka kredytowego są reprezentowane w indeksie, funduszu lub innym mechanizmie.

5. Wartość kwalifikującego się portfela aktywów lub zobowiązań, które mają być zabezpieczone, odejmuje się od wartości posiadanych pozycji netto z tytułu swapów ryzyka kredytowego. Jeżeli wynik jest dodatni pozycja uznawana jest za niepokrytą pozycję z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 236/2012.

ROZDZIAŁ VI

PROGI POWODUJĄCE OBOWIĄZEK ZGŁOSZENIA POZYCJI KRÓTKICH NETTO Z TYTUŁU DŁUGU PAŃSTWOWEGO ZGODNIE Z ART. 7 UST. 3

Artykuł 21

Progi powodujące obowiązek zgłoszenia pozycji krótkich netto z tytułu wyemitowanego długu państwowego

1. Odpowiednią miarą dla progu, który powoduje obowiązek powiadomienia odpowiedniego właściwego organu o pozycjach krótkich netto z tytułu wyemitowanego długu państwowego emitenta długu państwowego, jest procent łącznej kwoty niewykupionego wyemitowanego długu państwowego dla każdego emitenta długu państwowego.
2. Próg powodujący obowiązek zgłoszenia jest kwotą pieniężną. Tę kwotę pieniężną ustala się stosując próg procentowy do niewykupionego długu państwowego emitenta długu państwowego i zaokrąglając w górę do najbliższego miliona euro.
3. Kwoty pieniężne wynikające z progu procentowego są zmieniane i aktualizowane co kwartał w celu odzwierciedlenia zmian w łącznej kwocie niewykupionego wyemitowanego długu państwowego każdego emitenta długu państwowego.
4. Kwoty pieniężne wynikające z progu procentowego oraz łączna kwota niewykupionego wyemitowanego długu państwowego obliczane się zgodnie z metodą obliczania pozycji krótkich netto z tytułu długu państwowego.

5. Początkowe kwoty i dodatkowe narastające wartości w odniesieniu do emitentów długu państwowego określa się na podstawie następujących czynników:

- a) progi nie wymagają zgłoszenia pozycji krótkich netto o minimalnej wartości w odniesieniu do emitentów długu państwowego;
- b) łącznej wartości niewykupionego wyemitowanego długu państwowego dla emitenta długu państwowego oraz średniej wielkości pozycji z tytułu długu państwowego tego emitenta długu państwowego, które są w posiadaniu uczestników rynku;
- c) płynności rynku długu państwowego każdego emitenta długu państwowego, w tym, w stosownych przypadkach, płynności rynku instrumentów typu *futures* w odniesieniu do tego długu państwowego.

6. Biorąc pod uwagę czynniki w ust. 5, odpowiednie progi powodujące obowiązek zgłoszenia początkowej kwoty, które mają zostać uwzględnione dla każdego emitenta długu państwowego, to wielkość procentowa równa 0,1 % i 0,5 % łącznej kwoty niewykupionego wyemitowanego długu państwowego. Odpowiedni procent, który ma być stosowany do każdego emitenta, ustala się zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 5, tak aby każdemu emitentowi długu państwowego wyznaczono dwa progi procentowe stosowane do obliczania kwot pieniężnych, które będą istotne dla zgłoszenia.

7. Dwie pierwsze kategorie progów w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są następujące:

- a) początkowy próg wynoszący 0,1 %, obowiązujący w przypadkach gdy łączna kwota niewykupionego wyemitowanego długu państwowego wynosi pomiędzy 0 a 500 mld EUR;
- b) próg wynoszący 0,5 %, jeśli łączna kwota niewykupionego wyemitowanego długu państwowego wynosi powyżej 500 mld EUR lub jeżeli istnieje płynny rynek terminowy dla danego długu państwowego.

8. Dodatkowe narastające wartości ustala się na 50 % początkowych progów i wynoszą one:

- a) wzrost o każde kolejne 0,05 % powyżej początkowego progu powodującego obowiązek zgłoszenia w wysokości 0,1 %, począwszy od 0,15 %;
- b) wzrost o każde kolejne 0,25 % powyżej początkowego progu w wysokości 0,5 %, począwszy od 0,75 %.

9. Emitent długu państwowego zmienia właściwą kategorię progu, w przypadku gdy nastąpiła zmiana na rynku długu państwowego emitenta długu państwowego oraz, zgodnie z czynnikami określonymi w ust. 5, zmiana ta trwała przez okres co najmniej jednego roku kalendarzowego.

ROZDZIAŁ VII

PARAMETRY I METODY OBLICZENIA PROGU PŁYNNOŚCI W ODNIESIENIU DO ZAWIESZENIA OGRANICZEŃ DOTYCZĄCYCH KRÓTKIEJ SPRZEDAŻY DŁUGU PAŃSTWOWEGO ZGODNIE Z ART. 13 UST. 4

Artykuł 22

Metody obliczenia i określania progu płynności w odniesieniu do zawieszenia ograniczeń dotyczących krótkiej sprzedaży długu państwowego

1. Miarą płynności wyemitowanego długu państwowego, która ma być stosowana przez każdy właściwy organ, jest obrót, określony jako łączna nominalna wartość instrumentów dłużnych znajdujących się w obrocie, w stosunku do koszyka odniesienia o różnych terminach zapadalności.

2. Tymczasowe zawieszenie ograniczeń dotyczących niepokrytej krótkiej sprzedaży długu państwowego może być przyznane, w przypadku gdy miesięczne obroty spadną poniżej piątego percentyla miesięcznego wolumenu takich obrotów w ciągu ostatnich 12 miesięcy.

3. Do przeprowadzenia tych obliczeń każdy właściwy organ wykorzystuje reprezentatywne łatwo dostępne dane z jednego systemu obrotu lub większej ich liczby lub z rynku pozagiełdowego, lub z obu, oraz informuje EUNGiPW o wykorzystanych danych.

4. Przed wykonaniem przez właściwe organy uprawnienia do zawieszenia ograniczeń w sprawie krótkiej sprzedaży długu państwowego, właściwe organy upewniają się, czy znaczny spadek płynności nie jest wynikiem sezonowego wpływu na płynność.

ROZDZIAŁ VIII

ZNACZNY SPADEK WARTOŚCI INSTRUMENTÓW FINANSOWYCH INNYCH NIŻ AKCJE PŁYNNE ZGODNIE Z ART. 23

Artykuł 23

Znaczny spadek wartości instrumentów finansowych innych niż akcje płynne

1. W odniesieniu do akcji innych niż akcje płynne znaczny spadek wartości w ciągu jednego dnia handlowego w porównaniu z ceną zamknięcia poprzedniego dnia handlowego oznacza:

- a) spadek ceny akcji o 10 % lub więcej, w przypadku gdy akcja wchodzi w skład głównego krajowego indeksu akcyjnego i jest bazowym instrumentem finansowym dla instrumentu pochodnego dopuszczonego do obrotu w systemie obrotu;
- b) spadek ceny akcji o 20 % lub więcej, w przypadku gdy cena akcji wynosi 0,50 EUR lub więcej, lub równowartość tej kwoty w walucie krajowej;
- c) spadek ceny akcji o 40 % lub więcej we wszystkich innych przypadkach.

2. Wzrost w ciągu jednego dnia handlowego o 7 % lub więcej na krzywej rentowności dla danego emitenta długu państwowego uważa się za znaczny spadek wartości obligacji państwowych

3. Wzrost w ciągu jednego dnia handlowego o 10 % lub więcej rentowności obligacji korporacyjnych uważa się za znaczny spadek wartości obligacji korporacyjnych.

4. Spadek w ciągu jednego dnia handlowego o 1,5 % lub więcej ceny instrumentu rynku pieniężnego uważa się za znaczny spadek wartości instrumentu rynku pieniężnego.

5. Spadek w ciągu jednego dnia handlowego o 10 % lub więcej ceny funduszu inwestycyjnego typu ETF uważa się za znaczny spadek wartości funduszu inwestycyjnego typu ETF, z wyłączeniem funduszy inwestycyjnych typu ETF będących UCITS. Fundusz inwestycyjny typu ETF stosujący dźwignię finansową jest korygowany przez odpowiedni wskaźnik dźwigni, tak by odzwierciedlić spadek ceny o 10 % równoważnego bezpośredniego funduszu inwestycyjnego typu ETF niestosującego dźwigni finansowej. Odwrócony fundusz inwestycyjny typu ETF korygowany jest o wskaźnik wynoszący -1, tak by odzwierciedlić spadek ceny o 10 % równoważnego bezpośredniego funduszu inwestycyjnego typu ETF niestosującego dźwigni finansowej.

6. Jeżeli instrument pochodny, w tym finansowe kontrakty różnic kursowych, jest przedmiotem obrotu w systemie obrotu i jego jedynym bazowym instrumentem finansowym jest instrument finansowy, którego znaczny spadek wartości określono w niniejszym artykule i w art. 23 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 236/2012, uznaje się, że znaczny spadek wartości tego instrumentu pochodnego miał miejsce, gdy nastąpił znaczny spadek tego bazowego instrumentu finansowego.

ROZDZIAŁ IX

NIEKORZYSTNE ZDARZENIA LUB OKOLICZNOŚCI ZGODNIE Z ART. 30

Artykuł 24

Kryteria i czynniki, które należy wziąć pod uwagę przy określaniu, kiedy pojawiają się niekorzystne zdarzenia lub okoliczności i zagrożenia

1. Na potrzeby art. 18–21 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 niekorzystne zdarzenia lub okoliczności, które stanowią poważne zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku w danym państwie członkowskim lub w innym państwie członkowskim lub większej ich liczbie zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr 236/2012, obejmują wszelkie działania, wyniki, fakty lub wydarzenia, które według oczekiwań prowadzą lub mogą prowadzić do:

a) poważnych problemów finansowych, monetarnych lub budżetowych, które mogą prowadzić do niestabilności w odniesieniu do państwa członkowskiego, banku lub innych instytucji finansowych uznawanych za ważne dla światowego systemu finansowego, takich jak zakłady ubezpieczeń, dostawcy infrastruktury rynku i przedsiębiorstwa zarządzania aktywami działające w Unii, w przypadku gdy może to zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu i integralności rynków finansowych bądź stabilności systemu finansowego w Unii;

b) czynności ratingowych lub niewykonania zobowiązania przez jakiegokolwiek państwo członkowskie, banki lub inne instytucje finansowe, uznawane za ważne dla światowego systemu finansowego, takie jak zakłady ubezpieczeń, dostawcy infrastruktury rynku i przedsiębiorstwa zarządzania aktywami działające w Unii, w przypadku gdy prowadzi to, lub można uznać, że prowadzi, do poważnych wątpliwości dotyczących ich wypłacalności;

c) presji na sprzedaż lub nietypowej zmienności, powodujących znaczne tendencje spadkowe w jakimkolwiek instrumencie finansowym związanym z bankami lub innymi instytucjami finansowymi, uznawanymi za ważne dla światowego systemu finansowego, takimi jak zakłady ubezpieczeń, dostawcy infrastruktury rynku i przedsiębiorstwa zarządzania aktywami działające w Unii oraz emitenci długu państwowego, w zależności od przypadku;

d) jakiegokolwiek istotnego uszkodzenia struktury fizycznej ważnych emitentów finansowych, infrastruktury rynkowej, systemów rozliczania i rozrachunku oraz nadzoru, co może niekorzystnie wpływać na rynki, w szczególności w przypadku gdy takie uszkodzenie jest wynikiem klęski żywiołowej lub ataków terrorystycznych;

e) jakiegokolwiek istotnego zakłócenia w jakimkolwiek systemie płatności lub rozrachunku, w szczególności jeżeli jest ono związane z operacjami międzybankowymi, które powodują lub mogą powodować znaczące braki lub opóźnienia płatności lub rozrachunku w obrębie unijnego systemu płatności, w szczególności gdy mogą one prowadzić do rozprzestrzeniania napięć finansowych lub gospodarczych w bankach i innych instytucjach finansowych uznawanych za ważne dla światowego systemu finansowego, takich jak zakłady ubezpieczeń, dostawcy infrastruktury rynku i przedsiębiorstwa zarządzania aktywami lub w państwach członkowskich.

2. Rozważając kryteria wymienione w ust. 1, na potrzeby art. 27 EUNGiPW uwzględnia możliwość wystąpienia skutków ubocznych lub efektu domina dla systemów lub emitentów oraz, w szczególności, istnienie jakiegokolwiek rodzaju zjawiska samospełniających się prognoz.

3. Na potrzeby art. 28 ust. 2 lit. a) zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub stabilności całego unijnego systemu finansowego lub części tego systemu oznacza:

a) jakiegokolwiek zagrożenie poważną niestabilnością finansową, monetarną lub budżetową dotyczącą państwa członkowskiego lub systemu finansowego państwa członkowskiego, w przypadku gdy zagraża to prawidłowemu funkcjonowaniu i integralności rynków finansowych lub stabilności całego unijnego systemu finansowego lub części tego systemu;

b) możliwość niewykonania zobowiązań przez państwo członkowskie lub emitenta ponadnarodowego;

- c) jakiegokolwiek poważne uszkodzenie struktury fizycznej ważnych emitentów finansowych, infrastruktury rynkowej, systemów rozliczania i rozrachunku oraz nadzoru, co może poważnie wpływać na rynki transgraniczne, w szczególności w przypadku gdy takie uszkodzenie jest wynikiem klęski żywiołowej lub ataków terrorystycznych oraz może poważnie zagrażać prawidłowemu funkcjonowaniu i integralności rynków finansowych lub stabilności całego unijnego systemu finansowego lub części tego systemu;
- d) jakiegokolwiek poważne zakłócenie w systemach płatności lub rozrachunku, w szczególności jeżeli jest ono związane z operacjami międzybankowymi i powoduje lub może powodować znaczące braki lub opóźnienia płatności lub

rozrachunku w obrębie unijnego systemu płatności, w szczególności gdy mogą one prowadzić do rozprzestrzeniania napięć finansowych lub gospodarczych w całym unijnym systemie finansowym lub części tego systemu.

Artykuł 25

W wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 listopada 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 lipca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ 1

Artykuły 5 i 6

- Opcje.
- Zabezpieczone warranty.
- Kontrakty terminowe typu *future*.
- Instrumenty powiązane z indeksami.
- Kontrakty na różnice kursowe.
- Akcje/jednostki funduszy inwestycyjnych typu ETF.
- Swapy.
- Spread bets.
- Detaliczne lub branżowe produkty inwestycyjne w pakietach.
- Złożone instrumenty pochodne.
- Świadectwa związane z akcjami.
- Globalne kwity depozytowe.

CZĘŚĆ 2

Artykuł 7

- Opcje.
 - Kontrakty terminowe typu *future*.
 - Instrumenty powiązane z indeksami.
 - Kontrakty na różnice kursowe.
 - Swapy.
 - Spread bets.
 - Złożone instrumenty pochodne.
 - Świadectwa związane z długiem państwowym.
-

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ 1

Model dostosowany o współczynnik delta dla akcji

Artykuł 10

1. Wszelkie instrumenty pochodne i pozycje gotówkowe rozliczane są z dostosowaniem o współczynnik delta, przy czym pozycja gotówkowa ma współczynnik delta równy 1. W celu obliczenia współczynnika delta dla instrumentu pochodnego inwestorzy biorą pod uwagę obecną zmienność implikowaną instrumentu pochodnego i cenę zamknięcia lub ostatnią cenę instrumentu bazowego. W celu obliczenia pozycji krótkiej netto obejmującej inwestycje kapitałowe lub pieniężne oraz instrumenty pochodne osoby fizyczne lub prawne obliczają indywidualne pozycje dostosowane o współczynnik delta dla wszystkich instrumentów pochodnych posiadanych w portfelu, odpowiednio dodając lub odejmując wszystkie pozycje gotówkowe.

2. Nominalna krótka pozycja na rynku kasowym może nie być kompensowana przez równoważną nominalną długą pozycję z tytułu instrumentów pochodnych. Długie pozycje dostosowane o współczynnik delta dla instrumentów pochodnych mogą nie równoważyć identycznych nominalnych pozycji krótkich z tytułu innych instrumentów finansowych ze względu na dostosowanie delta. Osoby fizyczne lub prawne zawierające transakcje na instrumentach pochodnych prowadzące do pozycji krótkich netto, które muszą być zgłoszone lub opublikowane zgodnie z art. 5–11 rozporządzenia (UE) nr 236/2012 r., obliczają zmiany pozycji krótkiej netto w swoim portfelu wynikające ze zmian współczynnika delta.

3. Każda transakcja, która przynosi korzyść finansową w przypadku zmiany ceny lub wartości akcji posiadanej jako część koszyka, indeksu lub funduszu inwestycyjnego typu ETF, jest uwzględniana przy obliczaniu pozycji poszczególnych akcji. Pozycje z tytułu wspomnianych instrumentów finansowych oblicza się, biorąc pod uwagę wartość danej akcji w bazowym koszyku, indeksie lub funduszu. Osoby fizyczne lub prawne przeprowadzają obliczenia w odniesieniu do tych instrumentów finansowych zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 236/2012.

4. Pozycję krótką netto oblicza się poprzez kompensowanie pozycji długich i krótkich danego emitenta dostosowanych o współczynnik delta.

5. W przypadku wyemitowanego kapitału podstawowego, gdy emitenci posiadają kilka kategorii akcji, uwzględnia się i sumuje łączną liczbę akcji wyemitowanych w ramach poszczególnych kategorii.

6. Przy obliczaniu pozycji krótkich netto uwzględnia się zmiany kapitału podstawowego emitenta, które mogą zainicjować lub wyeliminować obowiązki zgłaszania przewidziane w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 236/2012.

7. Nowe akcje wyemitowane z podwyższonego kapitału rozlicza się przy obliczaniu łącznego wyemitowanego kapitału podstawowego od dnia ich dopuszczenia do obrotu w systemie obrotu.

8. Pozycja krótka netto wyrażona jako procent kapitału podstawowego spółki obliczana jest jako stosunek pozycji krótkiej netto w akcjach stanowiących równowartość pozycji do łącznego wyemitowanego kapitału podstawowego spółki.

CZĘŚĆ 2

Model dostosowany o współczynnik delta dla długu państwowego

Artykuł 11

1. Wszelkie pozycje gotówkowe uwzględnia się na podstawie ich dostosowanej wartości nominalnej. Opcje i inne instrumenty pochodne dostosowuje się o ich współczynnik delta, który oblicza się zgodnie z częścią 1. W celu obliczenia pozycji krótkich netto obejmujących zarówno inwestycje pieniężne, jak i instrumenty pochodne oblicza się indywidualne pozycje dostosowane o współczynnik delta dla wszystkich instrumentów pochodnych posiadanych w portfelu, odpowiednio dodając lub odejmując wszystkie pozycje na rynku kasowym, przy czym pozycje gotówkowe muszą mieć współczynnik delta równy 1.

2. Nominalne pozycje w odniesieniu do obligacji wyemitowanych w walutach innych niż euro przelicza się na euro na podstawie ostatniego wiarygodnego zaktualizowanego kursu wymiany. Tę samą zasadę stosuje się do innych instrumentów finansowych.

3. Pozostałe instrumenty pochodne, takie jak obligacje typu forward, należy również dostosować zgodnie z ust. 1, 2 i 3.

4. Wszelkie interesy lub pozycje ekonomiczne, które przynoszą korzyść finansową w odniesieniu do długu państwowego posiadanego jako część koszyka, indeksu lub funduszu inwestycyjnego typu ETF, uwzględnia się przy obliczaniu pozycji poszczególnych akcji. Pozycje z tytułu tych instrumentów finansowych oblicza się, biorąc pod uwagę wagę danej ekspozycji z tytułu długu państwowego w bazowym koszyku, indeksie lub funduszu. Inwestorzy dokonują obliczeń w odniesieniu do tych instrumentów finansowych zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 236/2012.

5. Obliczenia w odniesieniu do instrumentów długu państwowego o bliskiej korelacji są przeprowadzane według tych samych metod obliczania pozycji długich z tytułu instrumentów dłużnych emitenta długu państwowego. Pozycje długie z tytułu instrumentów dłużnych emitenta długu państwowego, których wycena jest blisko skorelowana z wyceną danego długu państwowego, są uwzględniane do celów obliczeń. W przypadku gdy pozycje te nie spełniają już warunków badania bliskiej korelacji, nie są już uwzględniane celem kompensowania pozycji krótkich.
6. Nominalne długie pozycje z tytułu swapów ryzyka kredytowego uwzględniane są przy obliczeniu jako pozycje krótkie. Przy obliczaniu pozycji inwestora z tytułu swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego uwzględnia się jego pozycje netto. Pozycje, które mają być pokryte lub zabezpieczone w drodze nabycia swapu ryzyka kredytowego i które nie są obligacjami państwowymi, nie będą uwzględniane jako pozycje długie. Uznaje się, że swapy ryzyka kredytowego mają współczynnik delta równy 1.
7. Pozycję krótką netto oblicza się poprzez kompensowanie nominalnie dostosowanych współczynników delta stanowiących równowartość pozycji długich i krótkich z tytułu wyemitowanego długu państwowego tego emitenta długu państwowego.
8. Pozycja krótka netto jest wyrażana jako kwota pieniężna w euro.
9. Obliczając pozycje, uwzględnia się zmiany w korelacji oraz w łącznym długu państwowym emitenta długu państwowego.
10. Tylko pozycje długie z tytułu instrumentów dłużnych emitenta długu państwowego, których wycena jest blisko skorelowana z wyceną długu państwowego emitenta państwowego, są uwzględniane celem kompensowania pozycji krótkich z tytułu danego długu państwowego. Daną pozycję długą blisko skorelowanego długu stosuje się tylko jeden raz celem skompensowania pozycji krótkiej w przypadkach, w których inwestor utrzymuje kilka pozycji krótkich różnych emitentów państwowych. Ta sama pozycja długa nie może być wykorzystana kilkakrotnie do skompensowania różnych pozycji krótkich zajętych w blisko skorelowanym długu państwowym.
11. Osoby fizyczne lub prawne z wieloma alokacjami pozycji długich z tytułu blisko skorelowanego długu kilku różnych emitentów długu państwowego posiadają rejestry, w których wykazują swoje metody alokacji.
-

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 919/2012**z dnia 5 lipca 2012 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodę obliczania spadku wartości akcji płynnych i innych instrumentów finansowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Metoda obliczania znacznego spadku wartości instrumentów finansowych wymienionych w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych ⁽²⁾ powinna zostać dostosowana do różnych sposobów, w jakie ten spadek jest odzwierciedlany w zależności od rodzaju instrumentu finansowego. Metoda ta może opierać się na rzeczywistym spadku ceny instrumentu finansowego, zwiększeniu rentowności instrumentu dłużnego wyemitowanego przez emitenta korporacyjnego lub zwiększeniu rentowności w różnych punktach krzywej rentowności dla instrumentów dłużnych wyemitowanych przez emitentów długu państwowego.
- (2) Niniejsze rozporządzenie należy odczytywać w powiązaniu z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 918/2012 ⁽³⁾, w którym określono progi w odniesieniu do znacznego spadku wartości akcji niepłynnych, instrumentów dłużnych wyemitowanych przez emitentów długu państwowego i emitentów korporacyjnych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, instrumentów rynku pieniężnego i instrumentów pochodnych, których jedyny bazowy finansowy instrument znajduje się w obrocie w systemie obrotu. Przepisy niniejszego rozporządzenia powinny zatem dotyczyć tylko określenia metody obliczania znacznego spadku wartości tych instrumentów.
- (3) W celu zapewnienia spójności i pewności prawa dla uczestników rynku i właściwych organów data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia powinna być zbieżna z datą rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) nr 236/2012 i rozporządzenia delegowanego (UE) nr 918/2012.

(4) Ponieważ w rozporządzeniu (UE) nr 236/2012 uznano, że zanim rozporządzenie to będzie mogło być pomyślnie stosowane, należy przyjąć wiążące standardy techniczne, a także ponieważ istotne jest określenie przed dniem 1 listopada 2012 r. wymaganych elementów innych niż istotne w celu ułatwienia uczestnikom rynku przestrzegania przepisów tego rozporządzenia, a właściwym organom – egzekwowania ich przestrzegania, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu.

(5) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGIW).

(6) EUNGIW przeprowadził otwarte konsultacje społeczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, przeanalizował związane z nimi potencjalne koszty i korzyści oraz zwrócił się o ich zaopiniowanie do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych utworzonej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Przedmiot**

1. Niniejsze rozporządzenie określa metodę obliczania spadku wartości o 10 % w przypadku akcji płynnych znajdujących się w obrocie w systemie obrotu zgodnie z art. 23 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 236/2012.

2. Niniejsze rozporządzenie określa również metodę obliczania spadku wartości następujących instrumentów finansowych znajdujących się w obrocie w systemie obrotu zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 918/2012 przyjętym zgodnie z art. 23 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 236/2012:

a) akcje niepłynne;

⁽¹⁾ Dz.U. L 86 z 24.3.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Zob. 1 s. niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

b) następujące instrumenty finansowe inne niż instrumenty pochodne:

- (i) instrumenty dłużne wyemitowane przez emitentów długu państwowego i emitentów korporacyjnych;
- (ii) fundusze inwestycyjne typu ETF;
- (iii) instrumenty rynku pieniężnego;

c) instrumenty pochodne, których jedynym instrumentem bazowym jest instrument finansowy znajdujący się w obrocie w systemie obrotu.

Artykuł 2

Metoda obliczania znacznych spadków wartości akcji płynnych i niepłynnych

1. W przypadku akcji znajdujących się w obrocie w systemie obrotu spadek wartości oblicza się w oparciu o oficjalną cenę zamknięcia z poprzedniego dnia handlowego w danym systemie obrotu określoną zgodnie z zasadami obowiązującymi w danym systemie obrotu.

2. Ta metoda obliczania wyklucza wszelkie spadki ceny wynikające wyłącznie z podziału akcji lub zdarzenia korporacyjnego lub podobnych środków przyjętych przez emitenta w odniesieniu do jego wyemitowanego kapitału podstawowego, które mogą prowadzić do korekty ceny przez odnośny system obrotu.

Artykuł 3

Metoda obliczania znacznych spadków wartości instrumentów finansowych innych niż instrumenty pochodne

1. Znaczny spadek wartości instrumentów finansowych innych niż akcje i nienależących do kategorii instrumentów pochodnych wymienionych w pkt 4–10 sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE obliczany jest zgodnie z metodą określoną w ust. 2, 3 i 4.

2. W przypadku instrumentów finansowych, dla których znaczny spadek wartości, o którym mowa w art. 23 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 236/2012, jest mierzony w stosunku

do ceny w odnośnym systemie obrotu, znaczny spadek ich wartości oblicza się w oparciu o oficjalną cenę zamknięcia w odnośnym systemie obrotu określoną zgodnie z zasadami obowiązującymi w danym systemie obrotu.

3. W przypadku dłużnych instrumentów finansowych wyemitowanych przez emitenta długu państwowego, których znaczny spadek wartości, o którym mowa w art. 23 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 236/2012, jest mierzony w stosunku do krzywej rentowności, znaczny spadek ich wartości oblicza się jako zwiększenie rentowności w różnych punktach krzywej rentowności w porównaniu z krzywą rentowności emitenta długu państwowego w momencie zamknięcia sesji poprzedniego dnia handlowego, obliczone w oparciu o dane dostępne dla emitenta w danym systemie obrotu.

4. W przypadku instrumentów finansowych, których znaczny spadek wartości, o którym mowa w art. 23 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 236/2012, jest mierzony w stosunku do zmiany rentowności, znaczny spadek ich wartości oblicza się jako zwiększenie bieżącej rentowności w porównaniu z rentownością tych instrumentów w momencie zamknięcia sesji poprzedniego dnia handlowego, obliczone w oparciu o dane dostępne dla emitenta tych instrumentów w danym systemie obrotu.

Artykuł 4

Metoda obliczania znacznych spadków wartości instrumentów pochodnych

Znaczny spadek wartości instrumentów finansowych należących do kategorii instrumentów pochodnych wymienionych w pkt 4–10 sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, których jedynym bazowym instrumentem finansowym jest instrument finansowy znajdujący się w obrocie w systemie obrotu i którego znaczny spadek wartości został określony zgodnie z art. 2 lub art. 3, jest obliczany poprzez odniesienie do znacznego spadku wartości bazowego instrumentu finansowego.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 listopada 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 lipca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 920/2012**z dnia 4 października 2012 r.****zakazujące prowadzenia działalności połowowej przez taklowce pływające pod banderą Cypru lub zarejestrowane na Cyprze, prowadzące połowy tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) nr 44/2012 z dnia 17 stycznia 2012 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2012 r. dostępne na wodach UE oraz – dla statków UE – na określonych wodach nienależących do Unii w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb, które są przedmiotem negocjacji lub umów międzynarodowych⁽²⁾, określa ilości tuńczyka błękitnopłetwego, które statki rybackie Unii Europejskiej mogą połować w 2012 r. w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 43/2009 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1559/2007⁽³⁾ zobowiązuje państwa członkowskie do informowania Komisji o indywidualnych kwotach przyznanych statkom o długości powyżej 24 m oraz – w przypadku statków łowczych o długości poniżej 24 m – co najmniej o kwocie przyznanej organizacjom producentów lub grupom statków połowujących przy pomocy podobnych narzędzi.
- (3) Wspólna polityka rybołówstwa zmierza do zapewnienia długoterminowej rentowności sektora rybołówstwa dzięki zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów wodnych w oparciu o zasadę ostrożnego zarządzania zasobami.
- (4) Zgodnie z art. 36 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009, jeżeli Komisja ustali – na podstawie informacji uzyskanych od państw członkowskich i innych istotnych informacji znajdujących się w jej posiadaniu – że uprawnienia do połowów przysługujące Unii Europejskiej, danemu państwu członkowskiemu lub grupie

państw członkowskich można uznać za wyczerpane w przypadku jednego lub większej liczby narzędzi połowowych lub flot, Komisja powiadamia o tym dane państwa członkowskie i zakazuje prowadzenia działalności połowowej w odniesieniu do danego obszaru, narzędzia połowowego, stada, grupy stad lub floty biorącej udział w tej konkretnej działalności połowowej.

- (5) Z informacji znajdujących się w posiadaniu Komisji wynika, że uprawnienia do połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym przyznane taklowcom pływającym pod banderą Cypru lub zarejestrowanym na Cyprze zostały uznane za wyczerpane.
- (6) W dniu 22 sierpnia 2012 r. Cypr poinformował Komisję o nałożeniu zakazu prowadzenia działalności połowowej na taklowce prowadzące połowy tuńczyka błękitnopłetwego w 2012 r. W dniu 5 września Cypr poinformował Komisję, że przedmiotowe zamknięcie stało się skuteczne o godzinie 9.39 dnia 22 sierpnia 2012 r.
- (7) Bez uszczerbku dla wymienionych wyżej działań podjętych przez Cypr Komisja powinna potwierdzić zakaz prowadzenia połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym przez statki rybackie do połowów okrężnicą, pływające pod banderą Cypru bądź zarejestrowane na Cyprze, obowiązujący od dnia 22 sierpnia 2012 r. od godziny 9.39,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Z dniem 22 sierpnia 2012 r. od godziny 9.39 zakazuje się połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym przez taklowce pływające pod banderą Cypru lub zarejestrowane na Cyprze.

Zakazuje się również zatrzymywania na burcie, umieszczania w sadzach w celu tuczu lub chowu, przeładunku, transferu i wyładunku ryb pochodzących z tych stad złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 25 z 27.1.2012, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 96 z 15.4.2009, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 października 2012 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Maria DAMANAKI
Członek Komisji*

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 921/2012**z dnia 8 października 2012 r.****zmieniające po raz 179. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a) i art. 7a ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.
- (2) Dnia 27 września 2012 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął decyzję o wykreśleniu nazwiska jednej osoby fizycznej z wykazu osób, grup i podmiotów, w odnie-

sieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych, po rozpatrzeniu złożonego przez tę osobę wniosku o skreślenie jej nazwiska z tego wykazu oraz szczegółowego sprawozdania Rzecznika Praw Obywatelskich, sporządzonego zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1904(2009).

- (3) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 października 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

w tytule „Osoby fizyczne” wykreśla się następujący wpis:

„Abdullahi Hussein Kahie. Adres: 26 Urtegata Street, Oslo 0187 Norwegia. Data urodzenia: 22.9.1959. Miejsce urodzenia: Mogadiszu, Somalia. Obywatelstwo: norweskie. Numer paszportu: a) 26941812 (paszport norweski wydany w dniu 23.11.2008); b) 27781924 (paszport norweski wydany w dniu 11.5.2010, ważny do 11.5.2020). Krajowy numer identyfikacyjny: 22095919778. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 9.11.2001.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 922/2012**z dnia 8 października 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 października 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	55,0
	MA	69,4
	MK	44,6
	TR	55,3
	XS	41,5
	ZZ	53,2
0707 00 05	MK	22,1
	TR	123,3
	ZZ	72,7
0709 93 10	TR	115,7
	ZZ	115,7
0805 50 10	AR	79,1
	CL	108,8
	TR	84,5
	UY	79,0
	ZA	98,1
	ZZ	89,9
0806 10 10	MK	23,1
	TR	117,4
	ZZ	70,3
0808 10 80	BR	79,8
	CL	99,9
	NZ	132,1
	US	158,1
	ZA	113,1
	ZZ	116,6
0808 30 90	CN	59,1
	TR	110,0
	ZZ	84,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2012/24/UE

z dnia 8 października 2012 r.

zmieniająca, w celu dostosowania jej przepisów technicznych, dyrektywę Rady 86/297/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wałów odbioru mocy w ciągnikach oraz ich zabezpieczenia

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie homologacji typu ciągników rolniczych lub leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami i oddzielnymi zespołami technicznymi oraz uchylającą dyrektywę 74/150/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 1 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W pkt 4.2 załącznika I do dyrektywy Rady 86/297/EWG ⁽²⁾ określono przepisy ogólne dotyczące przednich wałów odbioru mocy (WOM). W tabeli 2 w tym załączniku przewidziano, w stosunku do kategorii ciągników wyposażonych w przedni wał odbioru mocy, stosowanie normy ISO 8759-1:1998, w której określa się również wymiary przestrzeni, w której jest umiejscowiony przedni WOM. Powyższe wymogi w zakresie umiejscowienia wału nie są jednak możliwe do spełnienia w dużej liczbie ciągników rolniczych i leśnych w związku z nowymi wymogami konstrukcyjnymi.

(2) Wymogi dotyczące przednich wałów odbioru mocy określone w dyrektywie 86/297/EWG odnoszą się tylko do kwestii bezpieczeństwa, tj. umiejscowienia WOM, wymogów związanych z osłonami i wolnej przestrzeni. Umiejscowienie WOM narzucone przez dyrektywę 86/297/EWG nie jest możliwe do zastosowania w przypadku kilku kategorii ciągników znajdujących się obecnie na rynku i zamontowanych w nich dodatkowych urządzeń. W tabeli 2 w załączniku I do dyrektywy 86/297/EWG z wymogów w zakresie umiejscowienia wyłączono już kategorie ciągników T4.1 i T4.3.

(3) Ciągniki kategorii T1, T2, T3, T4.2 i T5, oprócz ciągników kategorii T4.1 i T4.3 wyłączonych obecnie z wymogów pkt 4.2 normy ISO 8759-1:1998, nie mogą spełnić takich wymogów.

(4) Szereg ciągników może być wyposażonych w specjalne typy wałów odbioru mocy, do których norma ISO 8759-1:1998 nie ma zastosowania.

(5) W przypadku ciągników kategorii T3 norma ma zastosowanie jedynie, gdy ciągnik jest wyposażony w wał odbioru mocy określony w tej normie. Inne kategorie pojazdów, takie jak T2 i niektóre mniejsze ciągniki T1, mogą być jednak wyposażone w specjalne typy wałów odbioru mocy, nieobjęte normą. W związku z powyższym zwolnienie z wymogów normy ISO 8759-1:1998 powinno zostać rozszerzone również na ciągniki kategorii T1 i T2.

(6) Trudności tego samego rodzaju napotyka się w odpowiednich kategoriach C.

(7) Jako że wymagania normy ISO 8759-1:1998, z wyjątkiem pkt 4.2, stosuje się do ciągników wszystkich kategorii T i C wyposażonych w przednie wały odbioru mocy, tabela 2 staje się niepotrzebna i jako taka powinna zostać skreślona.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 86/297/EWG.

(9) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 20 ust. 1 dyrektywy 2003/37/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 86/297/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 4.2 otrzymuje brzmienie:

„4.2. Przepisy dotyczące przednich wałów odbioru mocy

Wymagania normy ISO 8759-1:1998, z wyjątkiem jej pkt 4.2, stosuje się do ciągników wszystkich kategorii T i C wyposażonych w przednie wały odbioru mocy, jak określono w tej normie.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 9.7.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 186 z 8.7.1986, s. 19.

2) skreśla się tabelę 2.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 października 2013 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 listopada 2013 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 października 2012 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 4 października 2012 r.

w sprawie upoważnienia Węgier do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

(2012/624/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W piśmie, które wpłynęło do Komisji dnia 3 lutego 2012 r., Węgry zwróciły się o upoważnienie do wprowadzenia, od dnia 1 lipca 2012 r., na okres dwóch lat, odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do osoby zobowiązanej do zapłaty podatku od wartości dodanej (VAT) na rzecz organów podatkowych. W piśmie tym Węgry zaznaczyły, że nie będą występować o przedłużenie tego upoważnienia.
- (2) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie pismem z dnia 26 kwietnia 2012 r. o wniosku złożonym przez Węgry, a pismem z dnia 2 maja 2012 r. zawiadomiła Węgry, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne do rozpatrzenia wniosku. W dniu 29 czerwca 2012 r. Komisja przedstawiła Radzie propozycję upoważnienia do wprowadzenia odstępstwa.
- (3) Osobą zobowiązaną do zapłaty podatku VAT jest co do zasady podatnik dokonujący dostawy towarów zgodnie z art. 193 dyrektywy 2006/112/WE. Celem odstępstwa, o które wystąpiły Węgry, jest nałożenie tego obowiązku, przez określony okres czasu, na podatnika otrzymującego dostawę niektórych nieprzetworzonych produktów rolnych w sektorze zbóż i nasion oleistych.
- (4) W tych sektorach Węgry odnotowały, że pewna liczba podmiotów gospodarczych stosuje różne formy uchylania się od opodatkowania, zarówno na szczeblu krajowym, jak i handlu wewnątrzwspólnotowego, w postaci nieodprowadzania do organów podatkowych podatku VAT, który naliczyli od swoich dostaw. Ich klienci, o ile są podatnikami mającymi pełne prawo do dokonania odliczenia, zachowują prawo do odliczenia tego podatku.

- (5) Ustanowienie podatnika będącego odbiorcą dostarczanych towarów jako osoby zobowiązanej zamiast dostawcy do zapłaty podatku VAT stanowiłoby środek wyjątkowy stosowany przejściowo, którego celem byłoby wyeliminowanie możliwości stosowania omawianej formy uchylania się od opodatkowania. Aby środek ten był skuteczny, powinien on objąć okres żniw w 2012 r. Jego stosowanie należy zakończyć po upływie dwóch lat, co powinno wystarczyć Węgom na opracowanie dla sektora rolnego środków ostatecznych zgodnych z dyrektywą 2006/112/WE, które zapobiegałyby tej formie uchylania się od opodatkowania i zwalczałyby ją.
- (6) Aby uniknąć ryzyka przeniesienia procedury uchylania się od opodatkowania na etap przetwarzania towarów, na inne produkty lub sektory, Węgry powinny wprowadzić odpowiednie środki kontroli i obowiązki sprawozdawcze oraz powiadomić o nich Komisję.
- (7) W celu zapewnienia, aby szczególny środek miał zastosowanie tylko do niektórych szczególnych produktów rolnych oraz aby zagwarantować pewność prawa w tym zakresie, towary objęte tym szczególnym środkiem powinny zostać określone przy użyciu Nomenklatury scalonej ustanowionej na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽²⁾.
- (8) Szczególny środek jest proporcjonalny do zamierzonego celu, ponieważ jest ograniczony w czasie i nie ma być stosowany powszechnie, lecz jedynie w odniesieniu do pewnej liczby starannie określonych produktów, które normalnie, w stanie nieprzetworzonym, nie są przeznaczone do końcowej konsumpcji, a w przypadku których skala uchylania się od opodatkowania prowadzi do znacznych strat z tytułu wpływów z podatku VAT.
- (9) Szczególny środek nie będzie miał negatywnego wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z podatku VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE Węgry zostają niniejszym upoważnione do wskazania jako osobę zobowiązaną do zapłaty podatku VAT, podatnika będącego odbiorcą następujących towarów znajdujących się w Nomenklaturze scalonej ustanowionej na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87:

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

Kod CN	Produkt
1001	Pszenica i meslin
1002	Żyto
1003	Jęczmień
1004	Owies zwyczajny
1005	Kukurydza
1008 60 00	Pszenżyto
1201	Nasiona soi, nawet łamane
1205	Nasiona rzepaku lub rzepiku, nawet łamane
1206 00	Nasiona słonecznika, nawet łamane

Artykuł 2

Upoważnienie przewidziane w art. 1 jest uzależnione od wprowadzenia przez Węgry odpowiednich i skutecznych środków

kontroli oraz obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do podatników dostarczających towary, do których ma zastosowanie niniejsza decyzja.

Węgry powiadamiają Komisję o wprowadzeniu środków oraz obowiązków, o których mowa w akapicie pierwszym.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2014 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Węgier.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 4 października 2012 r.

W imieniu Rady

S. CHARALAMBOUS

Przewodniczący

DECYZJA RADY
z dnia 4 października 2012 r.
w sprawie mianowania do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego członka z Cypru
(2012/625/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 302,

uwzględniając wniosek rządu Republiki Cypryjskiej,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 13 września 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/570/UE, Euratom w sprawie mianowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na okres od dnia 21 września 2010 r. do dnia 20 września 2015 r. ⁽¹⁾.
- (2) Jedno stanowisko członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Andreasa LOUROUTZIATISA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na pozostały okres kadencji, czyli do dnia 20 września 2015 r., zostaje mianowany Manthos MAVROMMATIS.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu 4 października 2012 r.

W imieniu Rady
S. CHARALAMBOUS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 251 z 25.9.2010, s. 8.

DECYZJA RADY

z dnia 4 października 2012 r.

w sprawie mianowania do Komitetu Regionów sześciu członków i pięciu zastępców członków z Rumunii

(2012/626/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając wniosek rządu Rumunii,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniach 22 grudnia 2009 r. i 18 stycznia 2010 r. Rada przyjęła decyzje 2009/1014/UE ⁽¹⁾ i 2010/29/UE ⁽²⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2010 r. do dnia 25 stycznia 2015 r.

(2) Sześć stanowisk członków Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatów Decebala ARNĂUTU, Veroniki DIACONU, Edity Emőke LOKODI, Constantina OSTAFICIUCA, Vasila SAVY i Gheorgha Bunei STANCU. Pięć stanowisk zastępców członków Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatów Árpáda Szabolcsa CSEHI, Gheorgha FLUTURA, Mariany MIRCEI, Mircia MUNTEANA i Ioany TRIFOI,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące osoby zostają mianowane do Komitetu Regionów na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2015 r.:

a) na stanowiska członków:

- Cristian Mihai ADOMNIȚEI, *President of Iași County Council*
- Dragoș Adrian BENEĂ, *President of Bacău County Council*

— Ovidiu BRĂILOIU, *Mayor of Eforie town, Constanța County*— Csaba BORBOLY, *President of Harghita County Council*— Mariana GÂJU, *Mayor of the Cumpăna commune, Constanța County*— Emilian OPREA, *Mayor of Chitila town, Ilfov County*

oraz

b) na stanowiska zastępców członków:

— Andrei Ioan CHILIMAN, *Mayor of District 1 - Bucharest*— Veronica DIACONU, *Local Councillor, Gorgota commune Local Council, Prahova County*— Petru Nicolae IOȚCU, *President of Arad County Council*— Marian PETRACHE, *President of Ilfov County Council*— Silviu PONORAN, *Mayor of Zlatna town, Alba County.*

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 4 października 2012 r.

W imieniu Rady
S. CHARALAMBOUS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 12 z 19.1.2010, s. 11.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 5 października 2012 r.

w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Australii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/627/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 17 listopada 2009 r. Komisja upoważniła Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR), którego zadania przejął Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych ustanowiony dnia 1 stycznia 2011 r. na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ⁽²⁾ (EUNGiPW), do wydania opinii technicznej dotyczącej ram prawnych i nadzorczych Australii odnoszących się do agencji ratingowych.
- (2) W swojej opinii z dnia 18 kwietnia 2012 r. EUNGiPW stwierdził, że australijskie ramy prawne i nadzorcze odnoszące się do agencji ratingowych mogą zostać uznane za równoważne z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009.
- (3) Zgodnie z art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, aby móc uznać ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego za równoważne z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009, niezbędna jest ocena spełnienia trzech warunków.
- (4) Zgodnie z pierwszym warunkiem agencje ratingowe w państwie trzecim podlegają wymogowi uzyskania zezwolenia lub rejestracji oraz skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów. Australijskie ramy prawne i regulacyjne odnoszące się do agencji ratingowych zostały wprowadzone w dniu 1 stycznia 2010 r. Wszystkie odnośne przepisy ustawowe i wykonawcze, tj. ustawa o spółkach (*Corporations Act*) z 2001 r. oraz ustawa o australijskiej komisji ds. papierów wartościowych i inwestycji (*Australian Securities and Investments*

Commission Act) z 2001 r., weszły już w życie. Zgodnie z tymi ramami regulacyjnymi agencje ratingowe podlegają obowiązkowi rejestracji i bieżącemu nadzorowi ze strony australijskiej komisji ds. papierów wartościowych i inwestycji (ASIC). Australijskie ramy prawne i nadzorcze dają ASIC dostateczne uprawnienia, aby umożliwić skuteczny nadzór i egzekwowanie wymogów w odniesieniu do agencji ratingowych, w tym uprawnienie do nakładania kar na agencje ratingowe, które naruszyły obowiązujące przepisy: ASIC może zająć księgi, które nie zostały przedstawione przez agencję ratingową. Na podstawie nakazu rewizji wydanego przez właściwy organ sądowy ASIC ma prawo przeszukać lokale agencji ratingowej. Oprócz tego ustawa o spółkach uprawnia ASIC do wystąpienia do sądu federalnego o wydanie nakazu cofnięcia licencji agencji ratingowej. Po takim cofnięciu licencji ASIC może wystąpić do sądu o wydanie trwałego zakazu wydawania ratingów kredytowych w Australii przez daną agencję ratingową. Zgodnie z ustawą o spółkach ASIC może także wystąpić o wydanie wobec agencji ratingowej nakazu zaprzestania niezgodnych z prawem działań lub nałożyć karę pieniężną w przypadku niewywiązania się przez agencję z obowiązków przewidzianych w odpowiednich przepisach dotyczących usług finansowych. Umowa o współpracy zawarta pomiędzy EUNGiPW a ASIC przewiduje wymianę informacji w zakresie środków egzekwujących i środków nadzorczych podjętych wobec agencji ratingowych prowadzących działalność transgraniczną.

- (5) Zgodnie z drugim z wymienionych warunków agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać prawnie wiążącym przepisom równoważnym z przepisami art. 6–12 i załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Australijskie ramy prawne i nadzorcze są zgodne z celami unijnych ram regulacyjnych odnoszących się do agencji ratingowych w zakresie zarządzania konfliktami interesów. Zarządzanie konfliktami interesów jest wymagane na mocy przepisów australijskich (ustawa o ASIC), które przewidują obowiązek zarządzania konfliktami interesów i wymogi organizacyjne, w szczególności w zakresie outsourcingu, prowadzenia rejestrów i poufności. Jeżeli chodzi o ład korporacyjny, określone przez ASIC warunki licencji wymagają, aby sposób organizacji agencji ratingowych zapewniał brak wpływu ich interesów gospodarczych na niezależność i rzetelność prowadzonej działalności ratingowej. Australijskie ramy wymagają ponadto od agencji ratingowych ustanowienia komórki ds. przeglądu odpowiedzialnej za rygorystyczne przeglądy metod dotyczących ratingu kredytowego i przewidują szereg wymogów dotyczących ujawnień w odniesieniu do ratingów kredytowych i działalności kredytowej. Australijskie ramy prawne i nadzorcze spełniają

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

zatem cele rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do zarządzania konfliktami interesów, procesów organizacyjnych oraz procedur, którymi musi dysponować agencja ratingowa, jakości ratingów kredytowych i metod ich tworzenia, ujawniania ratingów kredytowych oraz powszechnego i okresowego ujawniania informacji na temat działalności w zakresie ratingu kredytowego. Zapewniają one zatem równoważne zabezpieczenia, jeśli chodzi o uczciwość, przejrzystość, prawidłowe zarządzanie agencjami ratingowymi oraz wiarygodność ich działalności w zakresie ratingu kredytowego.

- (6) Zgodnie z trzecim warunkiem system regulacyjny państwa trzeciego musi zapobiegać ingerencji organów nadzoru i innych organów publicznych w tym państwie w treść ratingów kredytowych i w metody ich tworzenia. Każda taka ingerencja w ratingi kredytowe i metody ich tworzenia byłaby sprzeczna z celami rozdziału 7 australijskiej ustawy o spółkach z 2001 r. i celami ASIC. ASIC ani żaden inny organ publiczny nie ma uprawnień do ingerowania w treść ratingów kredytowych ani w metody ich tworzenia.
- (7) W świetle przeanalizowanych czynników można uznać, że australijskie ramy prawne i nadzorcze odnoszące się do agencji ratingowych spełniają warunki ustanowione w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Australijskie ramy prawne i nadzorcze odnoszące się do agencji ratingowych należy zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009. Komisja, we współpracy z EUNGiPW, będzie

w dalszym ciągu monitorować zmiany australijskich ram prawnych i nadzorczych odnoszących się do agencji ratingowych oraz spełnienie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję.

- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 australijskie ramy prawne i nadzorcze odnoszące się do agencji ratingowych uznaje się za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 października 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 5 października 2012 r.

w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Stanów Zjednoczonych Ameryki za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/628/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

państwa trzeciego za równoważne z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009, niezbędna jest ocena spełnienia trzech warunków.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 12 czerwca 2009 r. Komisja upoważniła Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR), którego zadania przejął Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych ustanowiony dnia 1 stycznia 2011 r. na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ⁽²⁾ (EUNGiPW), do wydania opinii technicznej dotyczącej ram prawnych i nadzorczych Stanów Zjednoczonych Ameryki (Stanów Zjednoczonych) odnoszących się do agencji ratingowych.

(2) W swojej pierwszej opinii wydanej dnia 21 maja 2010 r. CESR zwrócił uwagę na dwa obszary (dotyczące jakości metod i ratingów oraz ujawniania ratingów), w których utrzymują się istotne różnice pomiędzy ramami obowiązującymi w Stanach Zjednoczonych a ramami unijnymi. Po wejściu w życie w dniu 21 lipca 2010 r. ustawy Dodd-Franka o reformie Wall Street i ochronie konsumentów (*Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act*) EUNGiPW zaktualizował opinię techniczną skierowaną do Komisji, stwierdzając, że ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych odnoszące się do agencji ratingowych mogą obecnie zostać uznane za równoważne z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009.

(3) Zgodnie z art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, aby móc uznać ramy prawne i nadzorcze

(4) Zgodnie z pierwszym warunkiem agencje ratingowe w państwie trzecim podlegają wymogowi uzyskania zezwolenia lub rejestracji oraz skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów. Ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych dotyczące agencji ratingowych obejmują ustawę o reformie agencji ratingowych (*Rating Agency Reform Act*) z 2006 r. mającą na celu poprawę jakości ratingów w interesie publicznym i ochrony inwestorów poprzez zwiększenie rozliczalności, przejrzystości i konkurencji w branży ratingowej, a także sekcję 15E ⁽³⁾, sekcję 17 ⁽⁴⁾ i sekcję 21B lit. a) ⁽⁵⁾ ustawy o giełdach (*Securities Exchange Act*). Przepisy normatywne ustawy o agencjach ratingowych zaczęły obowiązywać po przyjęciu przez Komisję ds. Giełd i Papierów Wartościowych (SEC) w czerwcu 2007 r. szeregu przepisów wdrażających program rejestracji i nadzoru nad agencjami ratingowymi, które rejestrują się jako statystyczne organizacje ratingowe uznane w skali kraju (NRSRO). Aby ich ratingi mogły być wykorzystywane do celów regulacyjnych, agencje ratingowe muszą zarejestrować się w SEC, po czym podlegają bieżącemu nadzorowi przez tę instytucję. SEC posiada szeroki i kompleksowy wachlarz uprawnień nadzorczych umożliwiających jej prowadzenie dochodzeń dotyczących wywiązywania się przez agencje ratingowe z ich obowiązków prawnych. Uprawnienia te obejmują prawo dostępu do dokumentów, uprawnienia do prowadzenia dochodzeń i przeprowadzania kontroli na miejscu, jak również do żądania dostępu do rejestrów połączeń telefonicznych i komunikatów elektronicznych. SEC może wykonywać te uprawnienia nie tylko w odniesieniu do agencji ratingowych, ale także w odniesieniu do innych osób biorących udział w działalności w zakresie ratingu kredytowego. Zgodnie z sekcją 15E lit. p) pkt 3 ppkt A ustawy o giełdach wymagane jest, aby SEC przeprowadzała badanie każdego NRSRO co najmniej raz w roku oraz przedstawiała sprawozdanie z wyników tych badań ⁽⁶⁾. W przypadku stwierdzenia przez SEC, że NRSRO naruszyła obowiązki wynikające z odpowiednich ram regulacyjnych, SEC ma możliwość przyjęcia szeregu różnorodnych środków nadzorczych, aby usunąć to naruszenie. Środki te obejmują prawo do: cofnięcia rejestracji, zawieszenia stosowania ratingów do celów regulacyjnych oraz nakazania agencjom ratingowym zaprzestania naruszenia. SEC może również nakładać

⁽³⁾ 15 U.S.C.78o-7.

⁽⁴⁾ 15 U.S.C.78q.

⁽⁵⁾ 15 U.S.C.78u-2.

⁽⁶⁾ Zob. sprawozdanie zbiorcze z września 2011 r. z badań przeprowadzonych przez personel SEC w każdym NRSRO.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

dotkliwe kary na agencje ratingowe dopuszczające się naruszenia odnośnych wymogów. NRSRO podlegają zatem skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów. Umowa o współpracy zawarta pomiędzy EUNGiPW a SEC przewiduje wymianę informacji w zakresie środków egzekwujących i środków nadzorczych podjętych wobec agencji ratingowych prowadzących działalność transgraniczną.

- (5) Zgodnie z drugim z wymienionych warunków agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać prawnie wiążącym przepisom równoważnym z przepisami art. 6–12 i załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych spełniają cele rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do zarządzania konfliktami interesów, procesów organizacyjnych oraz procedur, którymi musi dysponować agencja ratingowa, jakości ratingów kredytowych i metod ich tworzenia, ujawniania ratingów kredytowych oraz powszechnego i okresowego ujawniania informacji na temat działalności w zakresie ratingu kredytowego. Ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych stwarzają zatem równoważne zabezpieczenia, jeśli chodzi o rzetelność, przejrzystość, prawidłowe zarządzanie agencjami ratingowymi oraz wiarygodność ich działalności w zakresie ratingu kredytowego.
- (6) Zgodnie z trzecim warunkiem system regulacyjny państwa trzeciego musi zapobiegać ingerencji organów nadzoru i innych organów publicznych w tym państwie w treść ratingów kredytowych i w metody ich tworzenia. W tym względzie prawo zakazuje SEC i wszelkim innym organom publicznym w Stanach Zjednoczonych ingerowania w zawartość ratingów kredytowych i w metody ich tworzenia.
- (7) W świetle przeanalizowanych czynników można uznać, że ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych

odnoszące się do agencji ratingowych spełniają warunki ustanowione w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych odnoszące się do agencji ratingowych należy zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009. Komisja, we współpracy z EUNGiPW, będzie w dalszym ciągu monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych Stanów Zjednoczonych odnoszących się do agencji ratingowych oraz spełnienie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję.

- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych odnoszące się do agencji ratingowych uznaje się za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 października 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL